

Wiiwanto- ja Mitanto- Oppi.

Sunnuntai-, maanviljelys- ja käsityö-
koulujen tarpeeksi.

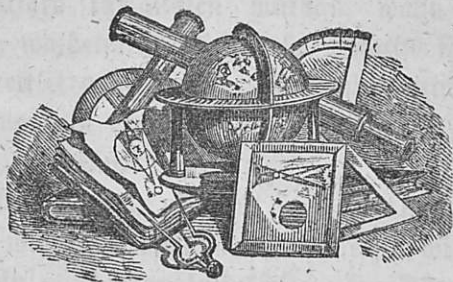
C. M. Lagerström

Suomentanut

E. J. Blom.

Pränttiin toimittanut

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura
Wiipurissa.

Wiipurissa 1854.

Präntätty C. W. Holmströmin tykönä.

HERMANN MÖLLER
1844

Verlag des Verfassers
in Leipzig

Imprimatur:

HERMAN MÖLLER.

Verlag des Verfassers
in Leipzig

Verlag des Verfassers
in Leipzig

Alkulause.

Sowellain keino vasta-alkajalle selittää mitanto-alkeita on tosin Wiiwanto. Kuin oppilas taitaa wiiwata mitannollisen kuwion, niin selkenee jo siitä hänen tajunsa asiaa paljo paremmin käsittämään, kuin waan määritysten sullomalla muistiin. Tämä oppikirja on sentähden jaettu kahteen osaan, joista edellinen sisältää silmämäärin käsiwaralta Wiiwanto- ja jälkimäinen Mitanto-opin.

Edellisen osan käytännössä on olletiki muistettava, että siinä annetut neuwot kuwioita wiiwata owat aiwoitut, itsekukin, oppilaan wiiwatesa neuwojalta ylösluettawaksi. Niihin liitetyt kuwaukset ikään kuin ojentawat mitä wäärin lienee tehty eli ymmärretty. Opettajan tulee katsoa, että kuwiot eiwät alati wiiwattako kuwausten mukaan, waan mitä mahdollista, waihetellen eritiloissa. Paitsi sitä on warottawa, ett'ei oppilas puuttuko uusiin wiiwantokokeisiin, ennenkuin edelliset luonnistuwat, ja ennen kaikkia, ymmärretään.

Jälkimäiseen osaan kuuluu jo koneinen wiiwanto, s. o. mitannollisten kuwiain koneilla wiiwamineu. Ensün wiiwataan lyijyksellä; senjälkeen pitäväisyyden wuoksi, lyijyswiiwat läkällä eli muulla musteella. Tämänlaatuisen wiiwantoon tarwitaan, paitsi tawallista wiiwainta (linjaalia), seuraawat koneet: 1-ksi Harppi, 2-ksi Piiritin eli siekkeli, jonka yhdessä kylässä on kolo, josta teräs-kären woi

irroittaa ja sen siaan panna lyhyys- eli muun kären, ja 3-ksi Piirustin, suorien wiiwain musteella wetämiseksi. Kaikki nämät löytyvät tavallisessa wiiwanto-kotelossa.

Soppupuolella jälkimäistä osaa on moniahta semmoinen todistus laiminlyöty, joka perustaakse kirjjan tarkoitusta ulompiin toteihin.

Näin lausuu tästä kirjasta itse tekiänsä C. M. Lagerhamm. Suomentajan tulee waan sanoa, että harras halunsa armahan maamme sekä kielelle että kansalle omistaa jos wähintäkin tieteellistä hyötyä, on wetänyt hänen tähän outoon yritykseen. Ehkä tie ei ole warsin raiwaamaton, on yhtähywin kieleemme köyhyys tieteellisissä asioissa kyllä tuntuwa, näkyäkseenä jo tästäki kirjasta. Mitä unta tässä tawattaneen, siitä woi tosin olla erimielensä kullaki. Tohtinen toki sanoa, sen tehneeni asian tarkasti mietittyä. Itse käännöksen olen kokenut saada, niinkuin koulukirjan tulisi olla, semminki selwän ja sujuwan. Pienenkö näissä onnistunut eli en, sen arwatkoot asianymmärtävämmät. Minulle on kyllä, että olen saanut Isänmaamme alttarille minäki puolestani panna nöyrän, ehkä wähaarwoisen, lahjani.

N i m i - s a n a s t o .

Ala (pinta=ja kuutio=), in- nehäll.	Kulma, vinkel.
Alfema, bas.	Kulmasuippo, pyramid.
Alste, grad.	Kuvata, afrita.
Epäkäsi, trapezium.	Kuvio, figur.
Epäsivuinainen, oliksidig.	Kuutio, kub.
Esine, object, föremål.	Kuutio=ala, kubik-innehäll.
Halkasija, diagonal.	Kylki, vinkelben.
Jänne, chorda.	Kymmenpykäliffö, decimal- skala.
Kaari, (cirkel)båge.	Kärki, spets.
Kaava, modell.	Köyryviiva, kröklinie.
Kanta, segment.	Lappein, i fasad.
Kappale, kropp.	Lasikin, ziffra.
Kartio, kon.	Leikkale, sektor.
Kartioteikkaama, stympad. kon.	Liuska, skifva.
Katsanta=oppi, perspektiv- lära.	Lyijys, blyerts.
Kertawa, sammansatt, kom- plicerad.	Mitanto=oppi, geometri.
Keskipiiste, katso Napa.	Mitannollinen, geometrisk.
Keskio, diameter.	Mittakaari, astrolabium.
Kirjain, bokstaf.	Mukainen, likformig.
Kivettää, stenläggä.	Muodostua, antaga form.
Kohtisuora, vinkelrät.	Muotoinen (moinen), lik- formig.
Kolmio, triangel.	Muste, tusch (bläck).
Kotelo, hylsa, bestick.	Muutin, transportör.
Kone, instrument.	Määritys, definition.
Koneinen, mekanisk.	Napa, medelpunkt.
Korko, höjd (i en figur).	Neliskulma, fyrbörning.
Kulio, cylinder.	Neliö, quadrat.
	Neliön, i quadrat.
	Dsuus, quot.

Pallo, sfer.	Suorakaide, rektangel.
Paritoim, udda.	Suorakaiteinen särmiö, rät- vinklig parallelipiped.
Piiri, periferi.	Supistunut (kuvio), (figur) i förkortning.
Piirife, gradtecken.	Suunnikas, parallelogram.
Piiritin, cirkelinstrument.	Suuntainen, parallel.
Piirruke, prick.	Syrjin, i profil.
Piirrustaa, utpricka.	Säde, radie.
Piirtoviiva, prickad linie.	Särmiö, prisma.
Piirustin, dragstift.	Särmä, kant.
Pinta, yta.	Säännöllinen, regelbunden.
Pinta-ala, arealinnehäll.	Säännötön, oregelbunden.
Piste, punkt.	Tahko, kant.
Poikkiviiva, tvärlinie.	Tasakulmainen, likvinklig.
Pykälä, grad.	Tasakylkinen, likbent.
Pykäläliiusta, gradskifva.	Tasan, i plan.
Pystysuora, lodrät.	Tasanjuoksessa, jennlöpande, parallel.
Pyörö, cirkel (fig.).	Tasapinta, plan.
Pyörörengas, cirkelring.	Tasasiuvinen, liksidig.
Pyörösuippo, (kartio), kon.	Tasavino, rhomb.
Päätepiste, ändpunkt.	Terä, brännpunkt i en el- lips.
Rahtu, gran.	Terävä, spetsig.
Rajata, begränsa.	Tilawa, solid.
Keunata, omgifva (en vin- kel).	Tulo, produkt.
Ristikulma, vertikalvinkel.	Tulontekia, faktor.
Samanapainen, koncentrisk.	Tyhjytkä, noll.
Sisöittää, inskrifva.	Tylsä, trubbig.
Sisäkulma, inre vinkel.	Täysi luku, helt tal.
Sisältää, innehålla.	Täyttiö, kropp, solid figur.
Sivuja, tangent.	Ulkokulma, yttre vinkel.
Sivuta, tangera.	Waakasuuora, vågrät.
Soikio, ellips.	
Suippo, pyramid.	
Suora, rät.	

Wastaffainen, motstående.	Wiiwanto, linearteekning.
Wastakulma, d:o vinkel.	Wiiwanto-kotelo, ritbestick.
Wenhottaa, tapetsera.	Wiiwata, rita.
Werrannollinen, proportionell.	Wino, sned.
Werranto lasku, proportionsräkning.	Winofaide, rhomboid.
Wiiwa, linie.	Wuoleke, skifva.
Wiiwain, lineal	Wuorokulma, alternat-vinkel.
	Wmpäryš, omkrets.
	Wmpärbidä, omskrifva.
	Wkspuolinen, enkel.

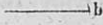

Wiivanto = Oppi.

Silmämäärin käsiwaralta wiivaa- minen.

Ennen ruvettuansa warsinaiseen wiivamiseen totu-
tuukoon vastaalkaja wetämään jossiki suorja wiivoja
(linea) seuraawiin suuntiin:

a. Wasemalta oikialle,

b. Oikialta wasemalle,

c. Yläältä alas,

d. Alaalta ylös,

e. Wasemalle alaspäin,

f. Oikialle ylöspäin,

g. Oikialle alaspäin,

h. Wasemalle ylöspäin,

Tähän taiwuttaisfansa pitää hänen ensiksi oppia
tarfasti eroittamaan, mitä milläki näistä suunnista mer-
kitään; senjälkeen selittäköön opettaja, mikä suora wi-
wa (rat linea) on f. o. femmoinen, joka, aina saman
suuntansa pitävä, ei mihinkään mutkistu.

I. Wiivain ja kulmain (winkel) wi- waamisesta.

1. Weditään waakasuoira eli waakatasainen
wiwa (horizontal-linea) wasemalta oikialle.
Suora wiwa, jonka kumpiki päätepiste on yhtä

forfialla, kutsutaan vaakasuoraaksi, tasapainoisen vaakaselän eli veden pinnan mukaan. (Kuv. 1). Kuv. 1.

Muist. Suoria viivoja käsiwaralta vetäessä on vaarin-otettava, että viivan sekä alku- että päätepiste (punkt) ensin merkitään, ja sitten vetäessä filmä alati tähtää sitä pistettä, kühun viiva on vedettävä.

2. Vedetään vaakasuora viiva oikialta wafemmalle. (Kuv. 1).

3. Vedetään pystysuora (lodrät, perpendicularär) viiva alaspäin. (Kuv. 2). R. 2.

Suora viiva, jonka toinen päätepiste on suoraan toisensa alla, kutsutaan pystysuoraaksi (eli luotisuoraaksi, riippuvan luotisiiman mukaan).

4. Vedetään pystysuora viiva ylöspäin. (Kuv. 2).

5. Vedetään vino viiva wafemmalle alaspäin. (Kuv. 3).

Suora viiva, joka ei ole pysty- eikä vaakasuora, on vino.

6. Vedetään vino viiva oikialle ylöspäin. (Kuv. 3).

7. Vedetään vino viiva oikialle alaspäin. (Kuv. 4).

8. Vedetään vino viiva wafemmalle ylöspäin. (Kuv. 4).

9. Pitennetään annettu suora viiva kummalle puolen tahansa. (Kuv. 5 a). Kuv. 5. a.

Tässä tarkatfoon filmä pitkin annettua viivaa, joka sitten ajatuksessa jatketaan mihin asti tahansa; senjälkeen merkitään pisteellä se paikka, johon filmä pysähtyi; tätä pistettä kohden vedetään nyt viiva edespäin.

10. **Wedetään murtowiiwa** (bruten **Kuw. 5 b.**
 linea). (Kuw. 5 b).

Murtowiiwaksi sanotaan sitä wii-
 waa, joka on yhdistetty usiammista suoris-
 ta, erisuuntaisista wiiwoista. Ensin merkitään wiiwo-
 jen päätepiisteet, jotka siten yhdistetään murtowiiwaksi.

11. **Wedetään köyrywiiwa** (krokkilinea). (Kuw. 6).

Köyryksi kutsutaan sitä wiiwaa, jo-
 ka on yleensä niin mutkistuma, ettei yksii-
 kään osa siitä ole oikein suora.

Kuw. 6.

12. **Wiwataan Kulma *** (winkel). (Kuw. 7).

Wedä suora wiiwa mihin suuntaan hyvänsä ja aseta
 sen yhteen päätepiisteeseen suora wiiwa, joka ensimmäisen
 kantsa ei ole yhtä- eikä wärsin wasta suuntais-
 nenkaan. Näiden wiiwain wäliaukeema sano-
 taan kulmaksi; itse wiiwat kulman kyli-
 si, (sida) ja piiste, jossa ne yhtywät, kul-
 mapiisteeksi eli kulman käräksi (spets).

Kuw. 7.

13. **Wiwataan kulma**, joka on annettua suurem-
 pi, ja toinen, joka on pienempi. (Kuw.
 8, 9, 10).

Wiwaa kulma (K. 9), jonka kylät teke-
 wät laajemman aukeeman, kuin annetun
 (K. 8) kylät, niin on se kulma annettua suu-
 rempi. Wiwaa sitten kulma (K. 10), jonka
 kylät tekewät kaidemman aukeeman, kuin an-
 netun kylät, niin on se annettua pieneempi.

K. 8.

K. 10.

K. 9.

Muist. Kylkien pitentämisellä kulmat eiwät suurene.

*) Tässä on ainoastaan puhe suorawiiwaisista kulmista s. o.
 senmoisista, jotka reunataan suorilta wiiwoilta,

14. Vedetään vaakasuora ja pystysuora viiva niin, että tekewät kulman. (Kuv. 11, 12, 13, 14).

Sen woipi tehdä neljällä eritawalla:

- a) Wedä vaakasuora viiva ja sitten pystysuora K.11. K.12.
 viiva sen oikiaasta päätepisteestä ylöspäin
- b) — — wafemasta — — — — —
 c) — — oikiaasta — — — — — alaspäin
- d) — — wafemasta — — — — — K.13. K.14.

Kulmat, jotka näin syntywät, sanotaan suoriksi, ja samate kaikki muut niiden kokiiset.

15. Asetetaan winowiiwan päätepisteeseen suora kulma, s. o. sen kulman kokoinen, kun pystysuora viiva tekee vaakasuoraa vastaan. (Kuv. 15).

Wedä annetun viivan päätepisteestä toinen suora viiva niin, että molemmat kohtaawat toisensa siihen mukaan, kuin waaka- ja pystysuora keskenään. Jos sitten wäännät taulun eli paperin niin, että yksi viiva seisoo pystysuorana, niin tulee toinenki samalla kertaa vaakasuoraksi. Tästä on nähtävä, että se on suora kulma.

Kuv. 15.

Muist. Jos kaksi viivaa keskenään tekewät suoran kulman, niin sanotaan ne olewan toinen toisensa vastaan kohtisuorat.

16. Vedetään eräästä pisteestä, vaakasuoralta viiwalla, kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 16).

Wedä annetusta pisteestä pystysuora viiva ylös- eli alaspäin, niin tekee se vaakasuoran kanssa kaksi suoraa kulmaa.

Kuv. 16.

Muist. Jos tämä pystysuora viiva

pitennetään myös toisapain, niin saadaan taas kaksisuoraa kulmaa.

17. Vedetään eräästä pisteestä, annetulla winowiiwalla, kohtisuora wiiwa sitä vastaan. (Kuv. 17). Kuv. 17.

Weda annetusta pisteestä suora wiiwa niin, että se kohtaa ensimmäisen winowiiwan siihen mukaan, kuin waaka- ja pystysuora keskenänsä.

Muist. Jos tämä wiiwa pitennetään myös toisapain, niin saadaan, samate kuin N:o 16:ssa, neljä suoraa kulmaa.

18. Vedetään, waaka-suoran wiiwan ulkopuolella annetusta pisteestä, kohtisuora wiiwa sitä vastaan.

Weda annetusta pisteestä pystysuora wiiwa alapain, jos piste on waaka-suoran yläpuolella; mutta ylöspain, jos alapuolella. (Kuv. 18).

Muist. Oliko annettu piste etempänä olkialle eli wafemmalle puolelle, kuin waaka-suora wiiwa ulottuu, niin pitää waaka-suora wiiwa sinnepäin pitennettämän siksi, että wiiwat yhtykööt. Kuv. 18.

Tämä on muistettava myös N:o 19 ja 20:ssä.

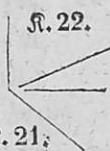
19. Vedetään, eräästä pisteestä pystysuoran wiiwan ulkopuolella, kohtisuora wiiwa sitä vastaan. (Kuv. 19). K. 19.

20. Vedetään, eräästä pisteestä winowiiwan ulkopuolella, kohtisuora wiiwa sitä vastaan. (Kuv. 20). K. 20.

21. Wiwataan tylsää kulma (trubbig winkel). (Kuv. 21).

Wiivaa ensin suora kulma ja sitten toinen sitä suurempi. Tämä kulma, joka on suoraa suurempi, kutsutaan tylsäksi (laajaksi). (Kuv. 21).

22. Wiivataan terävä kulma (spetsig winkel). (Kuv. 22).

Wiivaa ensin suora kulma ja sitten toinen sitä pienempi. Tämä kulma, joka on suoraa pienempi, kutsutaan teräväksi eli teräkulmaksi (kaidaksi).

R. 21

Muist. Tylsät ja terävät kulmat sanotaan, yhteisellä nimellä, winokulmiksi.

23. Asetetaan annettuun pisteeseen, suoralla wiivalla, toinen suora wiiva, joka ensimmäisen kanssa tekee tylsän eli terävän kulman. (Kuv. 23).

Aseta annettuun pisteeseen suora wiiva, joka ei ole ensimmäistä vastaan kohtisuora; silloin tulee toiselle puolelle tylsä ja toiselle terävä kulma.

Kuv. 23.

24. Wiivataan ristikulmat. (Kuv. 24).

Kuv. 24.

Bedä kaksi suoraa wiivaa, jotka leikkaavat toisensa kuinka hyvänsä. Näin syntyneestä neljästä kulmasta nimitetään ne, jotka ovat vastapäin (vastapäiset), ristikulmiksi.

25. Bedetään vaakasuoran wiivan ulkopuolella annetun pisteen läpitse toinen sen kanssa tasanjoksewa wiiva, s. o. semmoinen, joka kairin paikoin on yhtä etäällä hänestä. (Kuv. 25).

Kuv. 25

Bedä annetusta pisteestä waa-

Kasvora viiva kummalle puolen tahansa ja pitennä sama viiva toiselleki puolelle.

Muist. Alussa vedettäköön viiva tällä keinoin; mutta senjälkeen pitää se vedettämän yhtä haavaa niin muodoin, että wahan oikialla eli wasemmalla puolen tätä pistettä walitaan piste sellaiseen paikkaan, että jos siitä vedetään waakasvora viiva, se tulee juoksemaan annetun pisteen läpitse.

26. Vedetään pystysuoran viivan ulkopuolella annetun pisteen läpitse toinen sen kanssa tasanjuoksewa viiva. (Kuv. 26).

Viiva vedetään aluksi annetusta pisteestä pystysuorin ylös- ja alaspäin. Sittemmin tehdään samate, kuin edellisessä muist. sanottiin.

Kuv. 26.

27. Vedetään ulkopuolella winoviivaa annetun pisteen läpitse sen kanssa tasanjuoksewa viiva. (Kuv. 27).

Alussa tehdään tämä sillä tapaa, että annetusta pisteestä ensin yhdelle puolelle ja sitten toiselle vedetään suora viiva, joka kaikin paikoin on yhtä etäällä annetusta winoviivasta. Senjälkeen tottukooppilas yhtä haavaa vetämään waaditun viivan, niinkuin N:o 25 ja 26-sä muistutettiin.

Kuv. 27.

Muist. 1. Piste, jonka läpitse viiva on vedettävä, pitää alussa otettaman liki annettua winoviivaa, mutta sitten aina etempänä ja etempänä siitä.

Muist. 2. Tasanjuoksewat viivat kutsutaan myös suuntaisiksi. Semmoiset viivat eivät koskaan yhdy, kunne ikäänsä vedettäneenki.

II. Wiivain ja kulmain jakamisesta.

28. Jaetaan vaakasuora wiiva kah- (Kuv 28).

Muist. Tässä ja seuraavissa kokeis-
fa, aina N° 37-ään asti, wiivat eivät Kuv. 28.
alus-
sa otettako liian pitkät, sillä ne ovat
vaikiammat silmämäärin arvata.

29. Jaetaan vaakasuora wiiva neljään yhdenpi-
-tuisen osaan. (Kuv. 29).

Wiiva jaetaan ensin kah- Kuv. 29.
tia; sitten kumpiki puolisko taas kah-
tia.

30. Jaetaan vaakasuora wiiva kolmeen yhdenpi-
-tuisen osaan. (Kuv. 30).

Ensin katkaistaan wiivan Kuv. 30.
yhdestä päästä niin suuri osa,
kuin silmämäärällä arvataan puoleksi jäljellä olevasta;
tämä jääpä jaetaan sitten kah-
tia.

31. Jaetaan vaakasuora wiiva kuuteen yhdenpi-
-tuisen osaan. (Kuv. 31).

Wiiva jaetaan ensin kah- Kuv. 31.
tia; sitten kumpiki puolisko kol-
meen yhdenpituisen osaan.

32. Jaetaan pystysuora wiiva kah-
teen, neljään, kolmeen, kuuteen,
yhdenpituisen osaan. (Kuv. 32)

33. Jaetaan suora wiiva, minsuuntai-
nen hyvän-
sä, viiteen, seitsemään,
yhdeksään eli useampaan yhdenpi-
-tuisen osaan. (Kuv. 33).

Jos osien luku on paritoin Kuv. 33.
(niinkuin 3, 5, 7, 9, j. n. e.)
tehdaan N° 30-nen jälkeen.

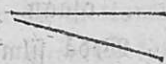
34. Jos on kaksi eripituista suoraa Kuw. 34.
 viivaa, niin leikataan pitemmästä
 osa, joka on lyhemmän pituinen.
 (Kuw. 34).

Jos viivat ovat tasanjakoiset ja niin asetetut, että niiden alkupisteet ovat toinen toisensa tasalla, katkaistaan pitempi viiva lyhemmän päätepisteen kohdalla. Totuttua viivoja näin määrätlemään, ruvetaan samate leikkaamaan toisinki asetettuja viivoja.

35. Vedetään annetusta pisteestä ja annettuun suuntaan suora viiva, joka on toisen pituinen. (Kuw. 35).

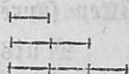
Vedä annetusta pisteestä annettuun suuntaan suora viiva, joka on annettua pitempi; leikkaa sitten pitemmästä osa, joka on lyhemmän pituinen.

Kuw. 35.

36. Vedetään annetusta pisteestä ja annettuun suuntaan suora viiva, joka on kaksi, kolme j. n. e. kertaa pitempi annettua viivaa *). (Kuw. 36).

Kuw. 36.

37. Saetaan annettu kulma kahdella. (Kuw. 37).

Kuw. 37.

Pane piste mihin tahansa kulman yhdelle kyllelle ja toinen toiselle yhtä etäälle

*) Että oppilas näitä kokeisiansa tottukoön warmemmin arvaamaan kappalten piteuden, lewyiden j. n. e. sopii taulun reunoan tehdä kortteliin ja tammiiin jaetun kynnärämitan, jonka jälkeen hän saapi opetella wetämään viivoja, kahden, kolmen korttelin pituisia j. n. e. Pitäväisyyden ja tarkkuuden wuoksi maalattakoon mitta.

Kulman kärestä; yhdistä pisteet suoralla piirtoviival-
la; ja'a tämä kah tia ja wedä kulman kärestä suora
wiiva jakopisteitse. Sillä tapaa halaistaan kulma
kahdeksi, jotka, ollen yhtä aukeemata, myös ovat yh-
tä suuret.

Muist. Kulmia useamman kerran näin halai stua
woipi sen tehdä apuviivattaki.

38. Saetaan annettu kulma nel-
jään yhtä suureen osaan.
(Kuw. 38).

Kuw. 38.

Ja'a kulma ensin kah tia ja sitten
kumpiki puolisko taas kah tia.

39. Saetaan annettu kulma kolmeen yhtä suureen
osaan. (Kuw. 39).

Kuw. 39.

Wedä silmämaäärällä suora wiiva, jo-
ka jakaa kulman sillä tapaa, että toinen
kulman osa on kah tia suurempi toista; ja'a
sitten suurempi näistä kah tia.

Muist. Kulmaa ei käy jakaminen kolmeen osaan
sillä keinon, kuin N:o 37-ssä näytettiin.

40. Ussetetaan annetun pisteen ympärille kah-
dek san yhtä suurta kulmaa. (Kuw. 40).

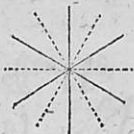
Wedä ensin annetun pisteen läpitse
kak si wiivaa keskenänsä kohtisuorin, niin
faat neljä yhdenkokoista kulmaa; wedä sit-
ten suoria wiivoja, jotka halkaisewat kak si
toistansa likintä kulmaa ja pitennä jakowiivat toiselleki
puolelle, niin saat kahdek san yhdenkokoista kulmaa an-
netun pisteen ympärille.

Kuw. 40.

41. Ussetetaan annetun pisteen ympärille kuusi
yhtä suurta kulmaa. (Kuw. 41).

Wedä annetun pisteen läpitse kaksi Kuv. 41.
 keskenänsä kohtisuoraa viivaa, niin saat
 neljä yhdenkokoista kulmaa; ja'a kaksi tois-
 tansa likintä kulmaa kolmeen yhtä suureen
 osaan ja pitennä jakoviivat toiselleki puo-
 lelle, niin saat kaksitoista yhdenkokoista kulmaa; pyy-
 hi sitten pois joku toinen viiva, niin jääpi kuusi
 yhdenkokoista kulmaa asetettuna annetun pisteen ympä-
 rille.

Muist. 1. Pyyhitäänkö vielä pois joku toi-
 nen kulman kylki, niin saadaan kolme yhden kokoista
 kulmaa.

Muist. 2. Näihin kokeihin tarkemmin totuttuan-
 sa woipi ruweta annetun pisteen ympärille asettamaan
 kolme yhdenkokoista kulmaa, ja sitten pitentää kaikki
 kolmet kulman kyljet toiselleki puolelle, jolloin saadaan
 ne waaditut kuusi yhdenkokoista kulmaa.

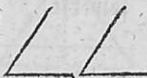
42. Asetetaan annetun pisteen ympä- Kuv. 42.
 rille wiisi yhtä suurta kulmaa.
 (Kuv. 42).

Tehdään silmämäärästä ilman apuvii-
 woitta; waan waatii pitkälistä harjoittamista.

43. Wiivataan kulma, joka on toisen annetun ko-
 koinen. (Kuv. 43).

Mussa wiivataan kulmia samaan ti- Kuv. 43.
 loitukseen, kuin annettuki, koska kumpiki
 uuden kulman kylistä tulee tasan juokse-
 maan annetun kulman häntä vastaan
 kylen kanssa. Senjälkeen wiivattakoon mi-
 hin laatuun hywänsä.

III. Suoraviivaisten kuvioin (figur) viivaamisesta *).

44. Viivataan kolmio (triangel) kolmiviivakäs. (Kuv. 44).

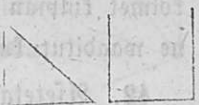
Wedä suora viiva ja asetä sen yhteen päätepiisteesen kulma; yhdistä sitten kulmakylkien irtaat **) päätepiisteet suoralla viivalla. Tila, joka suljetaan näittä kolmelta viivalta, kutsutaan kolmioksi, ja ne kolme viivaa sen sivuiksi.

Muist. Jokainen kolmiviivakas on kolmikulmainen.

45. Viivataan suorakulmainen (rätwinlig) kolmio. (Kuv. 45).

Wedä suora viiva; asetä sen yhteen päätepiisteesen kulma, joka on suora, ja yhdistä kylkien irtaat päätepiisteet suoralla viivalla. Näin saatu kolmio sanotaan suorakulmaiseksi, sentähden, että sen yksi kulma on suora.

Muist. Kolmiolla ei voi olla useampi, kuin yksi suora kulma; sillä jos vedetään suora viiva ja sen kumpaiseenki päätepiisteesen asetetaan kohtisuora viiva, niin siitä ei koskaan kolmiota synny, sillä ne kaksi viivaa eivät ikänänsä yhdy, vaan tulevat tasanjuokseviksi.

*) Suoraviivainen kuvio on jokainen tila, joka suljetaan suorilta viivoilta.

**) Viivan päätepiiste on irras, jos se ei satu toiseen viivaan.

46. **Wiwataan tylsäkulmainen (trubbwinklig) kolmio. (Kuv. 46).**

Weda suora wiiva; asetä sen yhteen Kuv. 46. päätepiiteesen tylsä kulma, ja yhdistä kyl-

Fien irtaat päätepiiteet suoralla wiivalla.

Näin saatu kolmio kutsutaan tylsäkulmaiseksi, sentähden, että sen yksi kulma on tylsä.

Muist. Kolmiolla ei woi olla paitfi yksi tylsä kulma, sillä muuten eteneisi etenemistään kolmion kaksi sivua toisistaansa, sitä wastoin, kuin heidän pitäisi lähestyä. Onnä sen ymmärretään, että samassa kolmiossa ei saata olla tylsä ja suora kulma.

47. **Wiwataan teräväkulmainen (spetswinklig) kolmio. (Kuv. 47).**

Weda suora wiiva; asetä sen yhteen Kuv. 47. päätepiiteesen terävä kulma ja weda yhden

kulmakylen irtaasta päätepiiteestä suora

wiiva semmoiseen suuntaan toista kylkeä vastaan, että kumpiki, tältä wiivalta tehtävä, kolmion kulma tulee myös teräväksi. Tämän kolmion joka kulma on siis terävä, josta nimensäki teräväkulmainen.

48. **Wiwataan tasasivuinen (likšidig) kolmio. (Kuv. 48).**

Weda suora wiiva ja ja'a se kahtia; Kuv. 48. piirusta sitten jakopiiteestä kohtisuora wi-

wa; pane sitten piste yhtä etäälle ensiksi wedetyn wiivan päätepiiteistä, kuin ensi

wiiva on pitkä. Yhdistä näin saatu piste ensi wiivan päätepiiteiden kanssa.

Näinmuodoin wiivatun kolmion kaikki kolme

siwua ovat yhdenpituiset, jonka wuoksi se kutsutaan tasasiwuiseksi.

Muist. Joka tasasiwuihin kolmio on myös teräwäkulmainen.

49. Wiwataan tasakylkinen kolmio (libent tr., isoscel) (Kuw. 49).

Bedä suora wiwaa; asetä sen yhteen R. 49.

päätepiisteeseen kulma; te'e molemmat kulma-
kylät yhdenpituisiksi ja yhdistä niiden irtaat
päätepiisteet suoralla wiwalla. Näin saa-
dun kolmion kaksi kylkeä ovat yhdenpituiset, josta se
sanotaan tasakylkiseksi, sentähden, että ne molem-
mat yhdenpituiset siwut ovat ikään kuin kylkinä yh-
delle kolmion kulmalle.

Muist. Jos näiden yhdenpituisiin kylkien wälikul-
ma tehdään suora, niin on kolmio myös suorakul-
mainen; jos tylsä, niin tylsäkulmainen; jos te-
räwä, niin teräwäkulmainen.

50. Wiwataan epäsiwuihin (oliksidig) kolmio.
(Kuw. 50).

Kuw. 50.

Wiwaa kolmio, jonka ei yksikään
siwu ole toisensa pituinen.

Muist. Epäsiwuiset kolmiot voivat olla suora,
tylsä, eli teräwäkulmaiset.

51. Wiwataan nelisiwukas (fyrsidig figur).
(Kuw. 51).

Bedä neljä suoraa wiwaa niin, että
sulkewat tilan; tämä tila kutsutaan neli-
iwukkaaksi.

52. Wiwataan neliö (quadrat). (Kuw. 52).

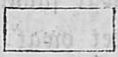
Weda suora wiiva ja asetä sen molempaan päätepiisteesen, samalle puolen, kohtisuora wiiva; te'e ne kumpiki ensi wiivan pituiseksi ja yhdistä niiden irtaat päätepiisteet suoralla wiivalla. Näin saatu nelisiwukas kutsutaan neliköksi.

Kuw. 52.

Muist. Nelion kaikki siwut ovat yhdenpituiset ja kaikki kulmat suorat.

53. Wiiwataan suorakaide (rectangel). (Kuw. 53).

Weda suora wiiva ja asetä sen molempaan päätepiisteesen, samalle puolelle, kohtisuora wiiva; te'e ne molemmat keskenänsä yhdenpituisiksi ja yhdistä niiden irtaat päätepiisteet. Näin wiivattu nelisiwukas on suorakaide.

Muist. Suorakaiteen joka kulma on suora, waan ainoastaan wastasiwut yhdenpituiset.

54. Wiiwataan tasawino (rhomb.) (Kuw. 54).

Weda suora wiiva ja sen päätepiisteistä samalle puolen tasanjuoksewat wiivat, mutta ei kohtisuorin ensimmäistä waastaan; te'e kumpiki tasanjuoksewa wiiva ensimmäisen pituiseksi ja yhdistä ne irtaat päätepiisteet. Tällä tasawoin saatu nelisiwukas kutsutaan tasawinoksi.

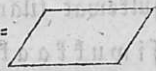
Kuw. 54.

Muist. Tasawinon kaikki siwut ovat yhdenpituiset, waan ei yksikään kulma suora.

Kuw. 55.

55. Wiiwataan winokaide (rhomboid). (Kuw. 55).

Weda suora wiiva, ja sen päätepiisteistä samalle puolen tasanjuoksewat wiivat, mutta ei kohtisuorin en-

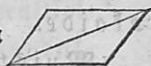
simäistä vastaan; te'e ne molemmat tasanjuoksewat wiivat yhdenpituisiksi keskenänsä ja yhdistä heidän ir-
taat päätepiteensä. Näin saatu nelisiwukas sanotaan
winokaiteksi.

Muist. 1. Winokaiteesa ei ole yksikään kulma
suora ja ainoastaan wastasiwut yhdenpituiset.

Muist. 2. Neliot, suorakaitet, tasawinot ja wi-
nokaitet kutsutaan yhteisellä nimellä suunnikkaksi
(parallelogrammer) sentähden, että niiden wastasiwut
owat suuntaiset (tasanjuoksewat). Neliot ja suorakai-
tet owat suorakulmaisia, mutta tasawinot ja wi-
nokaitet winokulmaisia suunnikkaita.

56. Wedetään halkaisia (diagonal) annettuun
suunnikkaaseen. (Kuw. 56).

Wedä suora wiiva, joka yhdistää Kuw. 56.
suunnikkaan kaksi wastakulmaa; tämä suora
wiiva kutsutaan halkaisiaksi.

Muist. Kusjaki suunnikkaassa woi kaksi halkai-
sua wedettää.

57. Wiivataan epäkääs (trapezium) (Kuw. 57).

Wiivaa nelisiwukas, jolla on aino- Kuw. 57.
astaan kaksi tasanjuoksewaa siwua. Sem-
moinen nelisiwukas kutsutaan epäkääksi.

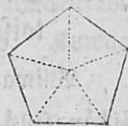
58. Wiivataan wiissiwukas (femsidig figur).
(Kuw. 58).

Wedä wiisi suoraa wiivaa niin, että Kuw. 58.
sulkewat tilan; tämä tila kutsutaan wiis-
siwukkaaksi.

59. Wiivataan säännöllinen wiissiwukas
(Kuw. 59).

Ota piste kussa hyvänsä ja piirrusta **Kuv. 59.** sen ympärille viisi yhdenkokoista kulmaa; tee kaikki kulmakylät yhdenpituisiksi ja yhdistä heidän irtaat päätepisteensä, ne muka, jotka ovat toistansa lähimmät.

Muist. Tämänomista viisikulmasta sanotaan säännölliseksi sentähden, että sen kaikki sivut ovat yhdenpituiset ja kaikki kulmat yhtä suuret. Koittaaksensa, jos paperille näin viivattu viisikulmas on oikein säännöllinen, voipi kaikki ne viisi kolmiota leikata erikseen ulos ja panna niin toisiensa päälle, että ne kulmat, jotka yhtyvät viisikulmaan keskeensä, tulevat päälletyksin: kolmioiden pitää nyt toinen toisensa täydästi peittämän.

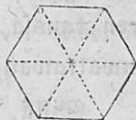
60. Viivataan kuusikulmas. (Kuv. 60).

Bedä kuusi suoraa viivaa niin, että **Kuv. 60.** sulkevat tilan; tämä tila on nyt kuusikulmas.

61. Viivataan säännöllinen kuusikulmas. (Kuv. 61).

Ota piste mihin hyvänsä ja piirrusta **Kuv. 61.** ta sen ympärille kuusi yhdenkokoista kulmaa; tee kaikki kulmakylät yhdenpituisiksi ja yhdistä heidän irtaat päätepisteensä, ne muka, jotka ovat toistansa lähimmät. Kuusikulmas, joka näin saadaan, on säännöllinen (Katso Muist. N:o 59).

Muist. Jos viivataan säännöllinen kolmikukulmas, niin saadaan tasasivuinen kolmio; viivataanko taas säännöllinen nelikulmas, niin saadaan nelio.

62. Sijoitetaan suoraviivainen kuvio (figur) toiseen. (Kuv. 62).

Viivaa suoraviivainen kuvio annetun sijaan sillä tapaa, että sisäkuvion kaikki kulmakäret koskivat itsekuhunki ulkokuvion sivuun. Sisäkuvio sanotaan nyt sijoitetuksi ulkokuvioon, ja ulkokuvio taas ympäröidäksi sisäkuvion ympärille.

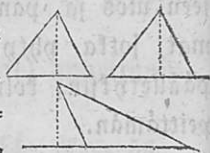
Kuv. 62.

63. Kuvataan annettu kolmio. (Kuv. 63).

Wedä annetun kolmion mistä kulmakärestä ikäänsä häntä vastaan sivua kohden kohtisuora piirtoviiva. Tämä kohtisuora viiva kutsutaan kolmion korkeksi (höjd), ja se sivu, jota kohden se vedetään, kolmion asemaksi (basis). Wedä sitten suora viiva mihin tahdot taululle, niin että se tarpeeksi yltää molemmin puolin, ja pane sille piste mihin hyvänsä; piirusta siitä kolmion koron pituinen kohtisuora viiva, ja merkitse toiselle viivalle kaksi, aseman päätepisteitä vastaan, pistettä. Yhdistä viime piirtoviivan irras päätepiste näiden kahden pisteen kanssa, niin saat kolmion, joka kaikki puolin on kuvattavan kokoinen.

Kuv. 63.

Sillä, jos asemat pannaan päälletyksiin niin, että toistansa vastaanavat pisteet sattuvat yhteen, niin sopivat myös kolmioin korkoviivat ja sivut toinen toisensa päälle.

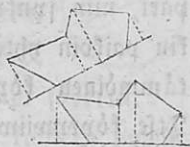
Muist. Jos kuvattava kolmio on tylsäkulmainen ja asemaksi otetaan kumpi hyvänsä tylsän kulman tylistä, niin tulee korkoviiva lankeamaan ulko-

puolelle asemaa. Silloin täytyy jatkaa aseman, kunnika kirkonkiiwan tapaa. Kohtisuora wäli kulmakärestä jatkettuun asemaan on nyt kolmion kärke. Kuvaaminen käy sitten entisessä järjestyksessä.

64. Kuwataan annettu suoraviivainen Kuwio, kuin monisiivinen hywänsä. (Kuw. 64).

Pitennä yksi kuwion sivuista; siihen sattuu nyt kaksi kuwion kulmakärkeä. Piirrusta toisista kulmakäristä kohtisuoria viivoja pitennettyä sivua (asemata) vastaan. Wedä sitten suora viiva mihin tahdot taululle ja leikkaa siitä yhdenpituiset osat, kuin annetun kuwion kirkopiirroksel leikkaawat pitennetyistä asemasta. Piirrusta näin saaduista pisteistä kohtisuorat viivat ja tee ne yhdenpituisiksi, kuin kuwion niitä vastaan kirkonkiiwat. Ohdistä viimein ne pisteet, jotka vastaan annatun kuwion kulmakärkeä.

Kuw. 64.

IV. Köyryviivain ja köyryviivaisen kuwion viivaamisesta.

65. Wedetään awoin köyryviiva. (Kuw. 65).

Wedä köyryviiva niin, että päätepisteensä eiwät yhdy; tämä kutsutaan nyt awoimeksi köyryviivaksi.

66. Wedetään umpinainen köyryviiva. (Kuw. 66).

Wedä köyryviiva niin, että päätepisteensä yhtywät; semmoinen taas kutsutaan umpinaiseksi köyryviivaksi.

67. Wiivataan pyörö (cirkel) rihmalla ja nastalla. (Kuv. 67).

Kos rihma solmitaan yhdestä päästään, ja sen toinen pää, yleensä yhtä kiintiästi pidettynä, liitupalaisella wiedään taulun ympäri, niin syntyy umpinainen köyrywiiva, joka on kaikin paikoin yhtä etäällä nastapistestä. Tila, jonka tällainen köyrywiiva sulkee, sanotaan pyörökksi. Tse köyrywiiva kutsutaan pyörön piiriksi (periferi) ja osa siitä kaareksi (böge). Piste, jossa nastasta on, sanotaan pyörön nawaaksi eli keskipisteeksi (medelpunkt, centrum) ja jokainen nawaasta piiriin wedetty suora wiiva säteeksi (radius).

Muist. Pyörön kaikki säteet ovat yhdenpituiset, sillä kukaan niistä on rihman pituinen.

68. Wiivataan käsiwaralta, sekä sisä- että ulkopuolin näin wiivattua pyöröpiiriä, muita sen kanssa rinnanjuoksuvia. (Kuv. 68).

Wedä waaditut pyöröpiirit niin, että ne kaikin paikoin ovat yhtä etäällä annetuista.

Muist. Nämä pyöröt, joilla nyt on yhteinen napa, sanotaan samanapaisiksi.

69. Wiivataan pyörö annetun nawan ympärille. (Kuv. 69).

Piirruista annetun nawan ympärille kahdeksan eli useampikin yhdenkokoisen kulma; tee kaikki kulmakylät yhdenpituisiksi ja wedä niiden irtaiden päätepisteiden läpitse

Köyrywiiva niin, että se, kulmahyksienki välillä, aina on yhtä etäällä nawasta.

70. Wedetään keskiö (diameter) annettuun pyörön. (Kuv. 70).

Ota piste omin mielin pyörön piirillä Kuv. 70. ja wedä siitä suora wiiva, joka käy nawatse ja yltää aina piirin wastapuoleen.

Tämä suora wiiva on nyt pyörön keskiö.

Muist. 1. Keskiö on kahtha pitempi sädettä.

Muist. 2. Keskiö leikkaa pyörön kahteen puolisfoon, joista kumpiki kutsutaan puolipyöröksi. Puolipyörö on siis tila, joka suljetaan keskiöltä ja puolelta piiriä.

71. Wiivataan puolipyörö (halfcirkel) annettulle wiivalle. (Kuv. 71).

Leikkaa annettu suora wiiva kahtha, Kuv. 71. niin on napa saatu. Sitten tehdään N:o 69-n jälkeen.

72. Wiivataan kulma annetun pyörön nawalle. (Kuv. 72).

Wedä kaksi sädettä, jotka tekewät Kuv. 72. minlaisen kulman tahansa.

Muist. Se piirin osa, joka suljetaan kaarelta ja kahdelta säteeltä, kutsutaan pyörön leikkaleeksi (sector).

73. Wiivataan leikkale, joka on neljäs osa pyöröä. (Kuv. 73).

Wiivaa pyörön leikkale, jonka napa-kulma on suora, niin on leikkale neljäs osa pyöröä.

74. Wiivataan leikkale, joka on kahdeksas osa pyöröä. (Kuv. 74). R. 74.

75. Wiivataan leikkale, joka on kolme kahdeksatta osaa pyöröä. (Kuv. 75). R. 75.

76. Wiivataan leikkale, joka on kolme neljättä osaa pyöröä. (Kuv. 76). R. 76.

77. Wedetään jänne (chorda) annettuun pyöröön. (Kuv. 77).

Pane kaksi pistettä mihin hyvänsä pyörön piirille ja yhdistä ne suoralla viivalla. Tämä viiva kutsutaan jänneeksi (jousen jänneen mukaan). Kuv. 77.

Muist. Pyörö jaetaan jänneeltä kahteen osaan, joista kumpiki kutsutaan kannaksi (segment). Kanta on siis se tila, joka suljetaan pyörön kaarelta ja jänneeltä.

78. Wiivataan pyörökanta, joka on puolipyöröä pienempi. (Kuv. 78). Kuv. 78.

79. Wiivataan pyörökanta, joka on puolipyöröä suurempi. (Kuv. 79). Kuv. 79.

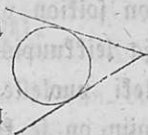
80. Wedetään pyöröpiirillä annetun pisteen läpitse suora viiva, joka sivuu (tangerar) pyöröä. (Kuv. 80).

Wedä annetun pisteen läpitse suora viiva niin, että se ainoastansa siinä pisteessä pyöröä koskee; viivan sanotaan silloin pyöröä sivuvan. Kuv. 80.

Muist. Pyöröä näin koskewa viiva sanotaan sivujaaksi (tangent).

81. Wedetään pyörön ulkopuolella annetusta pisteestä kaksi sivujaa samalle pyörölle. (Kuv. 81).

82. Sisoitetaan annettuun pyöröön suoraviivainen kuvio. (Kuv. 82).

Viivaa suoraviivainen kuvio sisäpuolen annettua pyöröä niin, että suoraviivaisen kuvion kaikki kulmakäret sivuvat pyörön piiriä. Suoraviivaisen kuvion sanotaan nyt olevan pyöröön sisoitetun; pyörön taas ympäröidyn suoraviivaisen kuvion ympärille.

83. Ympäröidään suoraviivainen kuvio annetun pyörön ympärille. (Kuv. 83).

Viivaa suoraviivainen kuvio annetun pyörön ympärille sillä tavoin, että suoraviivaisen kuvion joka sivu sivuupi annettua pyöröä. Suoraviivainen kuvio sanotaan nyt ympäröidyksi pyörön ympärille; pyörö taas sisoitetuksi suoraviivaiseen kuvioon.

84. Viivataan soikio (ellips) nastoilla ja rihmalla. (Kuv. 84).

Jos tauluun pistetään kaksi nastaa vähän toisistansa ja niiden ympäri pannaan päistänsä solmittu rihma, ja se sitten liitupalaisella wiedään ylen ympäri yhtä kiintiästi pidettynä, niin saadaan köyryviivainen kuvio, jonka nimi on soikio.

Kuv. 84.

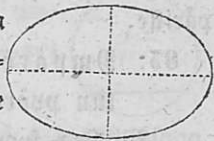

Pisteet, joihin nastat pantiin kutsutaan soikion teriksi (focus). Suora viiva, joka vedetään molempien

terien läpitse ja päällänsä sattuu itse köyrywiivaan, on soikion pitempi keskiö. Leikataanko tämä kahtia ja leikkuupisteitse vedetään kohtisuora wiiva kummalleki puolelle, kunneka päällänsä tapaa köyrywiivan, niin on se kohtisuora wiiva soikion lyhempi keskiö. Pitempi keskiö on siis soikion pituus, ja lyhempi lewyyys. Piste, jossa keskiöt leikkaawat toisensa, kutsutaan soikion navaksi. Kuta lähemmälle toisiansa terät pannaan, sitä pyöreämmäksi tulee soikio.

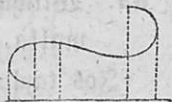
85. Wiivataan soikio käsiwaralta. (Kuv. 85).

Wedä suora wiiva niin pitkäksi, Kuv. 85.
 kuin soikion tahdot; ja'a tämä wiiva kahtia, ja wedä jakopisteitse kummalleki puolelle kohtisuora wiiva; tee se yhtä pitkäksi, kuin soikio on lewää, mutta niin, että puoli siitä tulee molemmin puolin nappaa. Wedä viimein näin saatujen keskiödin päätepisteitse kohtuullisesti mutkistuva köyrywiiva.

86. Kuvataan annettu köyrywiiva. (Kuv. 86).

Wedä pitkin annettua köyrywiivaa suora wiiva; pane köyrywiivalle eräitä pisteitä mihin hymänsä; piirrusta niistä suoraa vastaan kohtisuoria wiivoja. Wedä sitten kuhun tahansa taululle uusi suora wiiva ja leikkaa siitä samanlaiset osat, kuin ne, joihin ensin wedetty wiiva kohtisuorilta piirtowiivoilta jaettiin. Piirrusta uuden wiivan jakopisteistä kohtisuoria wiivoja ja tee ne yhdenpituisiksi, kuin köyrywiivan niitä vastaan piirroksat. Wiivaa viimein se uusi köyrywiiva kohtisuorien wiivain päätepisteitse.

V. Tasapintaisten (plan) kuvioin supistuneina viivaamisesta.

Pinta on joko tasainen tai kovera. Niin on esim. pyhdän pinta tasainen, waan pallon pinta kovera. Tasainen pinta sanotaan myös tasapiinaaksi. Tätä ennen viivatut kolmiot, nelisivukkaat j. n. e. niin myös pyöröt ja soikiot ovat kaikki pinnaltaan tasaisia ja kutsutaan sentähden tasapintaisiksi kuvioiksi.

Jos paperista leikkaa tasapintaisia kuvioita esim. kolmioita, neliötä pyöröjä j. n. e., ja itsekatki niistä kaikin puolin katselee ja kääntelee, niin havaitsee: Että, kuin joku näistä tasapintaisista kuvioista asetetaan lappeelleen eli koko pinta silmää vasten, niin se on näkönsä tavallinen ja semmoisena viivattava, niinkuin ennen on neuvottu. Mutta jos se asetetaan kokonansa pitkittäin silmää vasten, niin ei mitäkään pinnasta näy, waan silmää lähimmät kuvion rajaviivat peittävät kaikkimaiset niin, että, jos kuvio näin asetettuna viivattaisiin, ei tarvittaisi kuin suora viiva.

Mutta jos kuvio käännetään niin, että se ei ole lappeellaan eikä pitkittäin, waan sillä välillä, niin näyttää se filmisjä enemmän eli vähemmän supistuneelta.

Olkoon nyt esim. neliö, jonka tällä tapaa näen supistuneena, ja olkoon, että neliön sivuista minua lähin on vaakasuora. Vastasisunsa, joka on etäisin silmistäni, on silloin myös vaakasuora, waan ylempänä (eli alempana) sitä sivua, joka on minua lähin; toiset sivut sitä vastoin ovat molemmat kallellaan edespäin ylös (eli edespäin alas), ja se on tämä heidän kallel-

lifuutensa, joka tekee, että ne kuvateissa eivät ole samantuiset, kuin kumpiki toinen.

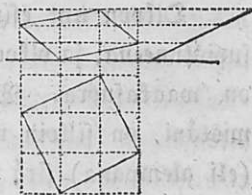
87. Wiivataan supistunut neliö, jolla, niinkuin nyt mainittiin, on kaksi vastasivua waakasuuraa. (Kuv. 87).

Wiivaa ensin tavallinen neliö niin Kuv. 87. asetettuna, että kaksi vastasivua on waakasuuraa; toiset molemmat ovat silloin pystysuorat; wedä mihin tahdot, yläpuolen tätä neliötä, kummalleki puolelle tarpeeksi yltäwä waakasuuwa wiiva. Pitennä piirrukkeilla neliön kumpiki pystysuuwa ylöspäin waakasuuron wiivan poikki. Ota piste omin mielin waakasuuralla wiivalla ja wedä siitä suora wiiva winoon ylöspäin, yhtä kallelleen, kuin kumpiki neliön sivu arwellaan olewan edespäin ylös; tee winowiiva yhdenpituiseksi, kuin joku neliön sivu ja piirrusta sen irtaasta päätepisteestä waakasuuwa wiiva ensi piirrosten poikki; wiivaa viimein suoraan wiivoin se suorakaide, jonka piirroksat tekwät, niin on tämä suorakaide anottu supistunut neliö.

Muist. Kumpiki sivu, joka oli kallellaan edespäin ylös, tuli wiivateissa pystysuuraksi, sentähden että ne alusta alkain eivät kallistuneet wasemmalle eikä oikealle.

88. Wiivataan supistunut Kuv. 88.

neliö, jonka pinta on yhtä kallellaan, kuin viimeksi wiivatun, waan jonka ei yksikään sivu ole waakasuuwa (K. 88).

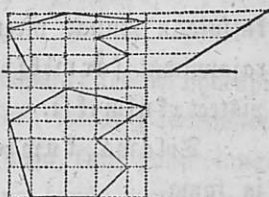

Wiivaa ensin tavallinen neliö ja wedä johonkubun yläpuolelle neliötä waakasuuwa wiiva; piirrusta neliön jo-

Ka kulmakäretse sekä waaka- että pystysuoria viivoja; pitennä pystysuorat piirtoviivat ylöspäin waakasuoran viivan poikki; pane piste kuhun hywänsä waakasuoralle viiwalle ja wedä siitä winoviiva ylöspäin yhtä kallele- leen, kuin neljän arwellaan olewan edespäin ylös; tee winoviiva yhdenpituiseksi, kuin yksi pystysuora siwu sii- nä piirtonelisiwukkaassa, joka on ympäröity neljän ym- päri; ja' a winoviiva samalla tavoin, kuin tämä py- stysuora siwu on jaettu, ja piirrusta winoviivan ja- kopisteistä waakasuo- ria viivoja entisien pystypiirrosten poikki. Näin on aluksi saatu neljän ympärille ympäröi- dyn nelisiwukkaan supistunut muoto, kaikkine waaka- ja pystysuora- viivoinensa; nyt tulee waan suoriin viivoin yhdistää ne pisteet, jotka vastaavat neljän kulmakärkiä.

89. Viivataan supistunut Kuw. 89.

suoraviivainen ku-
wio, mikä hywänsä.
(Kuw. 89).

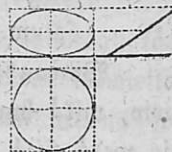

90. Viivataan supistunut
pyörö. (Kuw. 90).

Viivaa tavallinen pyörö; piir-

Kuw. 90.

rusta siihen sekä waaka- että pystysuora keskiö; piirrusta sitten keskiön pääte- pisteitse waaka- ja pystysuoria viivoja, niin saadaan pyörön ympäri ympäröity nelisiwukas.

Supista, niinkuin äsken neuvottiin, tämä nelisiwukas molempine pyörökeskiöine, ja wedä käsiwa- ralta köyryviiva näiden uusien keskiöin päätepisteitse, että se supistunut pyörö tulee soikion muotoiseksi.

Muistutus.

Nämät osoitukset kumioita supistaa owat oikeas-

taan silloin noudatettavat, kuin ajatellaan katsojan ole-
wan määrättömän loitolla kuvattavasta esineestä (kappaleesta). Yleensä tulee se kuvion siwu, joka on etempänä silmästä, näkymään pienemmältä, kuin silmää lähempi. Niinmuodoin näyttäisi esim. N:o 87-ssä supistettu nelio epäkkäältä, eikä suorakaiteelta. Esineiden erinäkö loittoutensa suhteen silmästä kuuluu Katsanto-oppiin.

VI. Tilawain (solid) kuvioin eli täyttiön (kappalten) wiivaamisesta *).

Jokainen kappale rajataan yhdeksi eli useammalta pinnalta. Niin esim. rajataan pallo ainoastaan yhdeksi kertyypinnalta, kuutio kuudelta tasapinnalta, kartio tasaja kertyypinnalta j. n. e.

Jos kappale rajataan paljailta tasapinnoilta, niin kutsutaan pinnat yleensä kappaleen siwuiksi; siwujen rajawiivat särmiksi eli tahkoiksi ja niiden päätepisteet kulmiksi.

Tilawa kuvio, täyttiö ja kappale on yksi ja sama.

91. Wiivataan suippo (kulmasuippo, pyramid).

(Kuv. 91). Kuv. 91.

Wiivaa supistunut suorawiivainen kuvio, mikä hywänsä; ota sen yli joku piste ja vedä siitä suorat wiivat joka kulmakärkeen. Näin wiivattu täyttiö on suippo. Suorawiivainen kuvio, joka on suipon pohjapintana, sanotaan suipon asemaksi. Ne muut pinnat, jotka aina ovat

*) Bastealkajan hyödyksi woipi nämä kappaleet tehdä puusta eli paksusta paperista, niin sellence tajunsa wiivatuita katsellessa.

kolmioita, kutsutaan suipon siwuiksi. Yste aseman yli, jossa siwut yhtywät, kutsutaan suipon käreksi. Jos kärke on suoraan aseman yli, niin sanotaan suippo suoraksi; jos ei, niin winoksi. Jos asema on kolmio, niin sanotaan suipon olewan kolmitahkoisen; jos nelisiwukas, niin nelitahkoisen j. n. e.

92. Wiwataan nelitahkoinen suippo. (Kuw. 92). Kuw. 92. Kuw. 93.

93. Wiwataan wiistahkoinen suippo. (Kuw. 93).

94. Wiwataan kuustahkoinen suippo. (K. 94).

95. Wiwataan särmiö (tahkulas) (Kuw. 95).

Kuw. 94.

Kuw. 95.

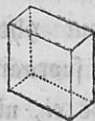
Wiwaa supistunut suorawiiwainen kuuio ja wedä sen kulma-

käristä tasanjuoksewat wiivat ylöspäin; tee ne yhdenpituisiksi keskenänsä ja yhdistä niiden irtaat päätepisteet suovin wiwoin, samassa järjestyksessä, kuin pohjavinnan rajawiivat. Näin wiwattu tilawa kuuio on särmiö. Pohja- ja yläpinta kutsutaan särmiön asemiksi. Toiset pinnat, jotka aina owat suunnikkaita, sanotaan särmiön siwuiksi. Jos särmiön asemat owat kolmioita, niin sanotaan särmiön olewan kolmitahkoisen; jos nelisiwukkaita, niin nelitahkoisen j. n. e.

Muist. Jos tasanjuoksewat wiivat pohjavinnan kulmakäristä wedetään pystysuovin, niin en täyttiö suora särmiö; wedetäänkö ne taas winoon, niin on särmiö wino. Suoran särmiön kaikki siwut owat suorakulmaisia suunnikkaita; waan winon särmiön siwut winokulmaisia suunnikkaita.

96. Wiivataan nelitahkoi- Kuv. 96. Kuv. 97,
 nen särmiö (Kuv. 96).

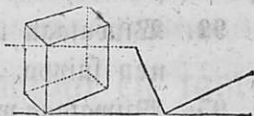
97. Wiivataan wiistahkoi-
 nen särmiö. (Kuv. 97).

98. Wiivataan kuutio (cub). (Kuv. 98).

Wiivaa supistunut neliö ja Kuv. 98.

wedä sen kulmapisteistä pystysuo-
 rat wiivat ylöspäin; pane neliön
 supistowiivan *) päätepisteesen si-

tä vastaan kohtisuora wiiva; tee se supistamattoman
 neliön sivun pituiseksi; piirrusta kohtisuoran wiivan
 irtaasta päätepisteestä vaakasuora wiiva pystysuorien
 poikki, niin on yhden pystysuoran wiivan forko saa-
 tuna; tee jokainen pystysuora wiiva tämän pituiseksi
 ja yhdistä tavallisesti suorin wiivoin heidän ylä-pääte-
 pisteensä. Tilawa kuvio, joka näin syntyy, kutsutaan
 kuutioksi ja rajataan kuudelta yhdenkokoiselta neliöl-
 tä, jotka kutsutaan kuution sivuiksi.

Muist. Kuutio on itselaatuinen suora nelitahkoi-
 nen särmiö.

99. Wiivataan kartio (pyörösuippo, Kuv. 99.
 keili, con). (Kuv. 99).

Wiivaa supistunut pyörö ja piirrusta
 siihen vaakasuora keskiö; leikkaa se kah-
 tia ja piirrusta leikkauspisteestä pystysuora
 wiiva ylöspäin kuhun saakka tahdot; wedä sitten pys-
 tysuoran wiivan irtaasta päätepisteestä kahden puolen
 suora wiiva, joka sivuu soikiota. Näin wiivattu tilawa
 kuvio kutsutaan kartioksi. Kartio rajataan pyöröltä

*) Wino wiiva, joka wedetään kuvion supistamiseksi, kut-
 sutaan supistowiivaksi.

ja köyrypinnalta. Pyörö, joka on pohjapintana sanotaan kartion asemaksi ja köyrypinta kartiopinnaksi.

100. Wiivataan kullo (telio, cylinder) (Kuv. 100).

Wiivaa supistunut pyörö ja piirrusta siihen vaakasuora keskiö; vedä sen kummastaki päätepisteestä pystysuora wiiva ylöspäin; tee ne keskenänsä yhdenpituisiksi ja wiivaa niiden irtaiden päätepiSTEIDEN läpitse pohjapinnan mukainen soikio. Näin saatu tilawa kullo kutsutaan kulloksi. Kullo rajataan kahdelta pyöröltä ja köyrypinnalta. Kumpiki pyörö kutsutaan kullion asemiksi ja köyrypinta kulliopinnaksi.

101. Wiivataan pallo (sfer). (Kuv. 101).

Pallo on tilawa kullo, jonka rajana on yksi ainoa senkalttainen köyrypinta, että kaikki sen pisteet ovat yhtä etäällä eräästä pallon sisäpisteestä, joka kutsutaan pallon navaksi. Köyrypinta sanotaan pallopinnaksi.

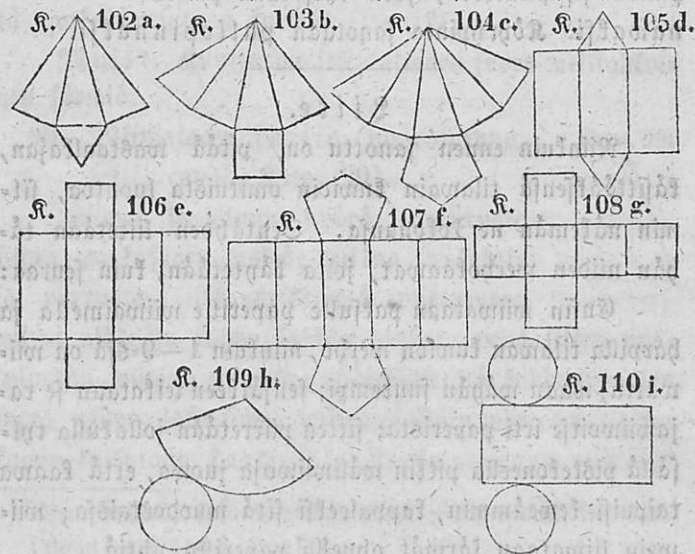

Viite.

Niinkuin ennen sanottu on, pitää vastaalkajan, käsittääksensä tilawain kuvioin omituisia luontoa, silmin näkemän ne kokonansa. Sentähden liitetään tähän niiden werhokaawat, joita käytetään, kuin seura:

Ensin wiivataan paksumalle paperille wiivaimella ja harvilla tilawan kuvion werho, niinkuin 1—9-ssä on wiivattu, waan wähdän suurempi; senjälkeen leikataan se rajawiivoitse irti paperista; sitten piirretään jollakulla tylsällä pistekoneella pitkin wäliviivoja juowa, että kaava taipuisi keweämmin, kappaleeksi sitä muodostaisja; wiivaimin liimataan särmit ohuella paperilla yhtä.

Kuvaukset a, b, c, ovat semmoisien suorain suippojen werhot, joidenka asemat ovat säännölliset. Näitä werhoja wiivatesa on muistettava, että suiwon kaikki siwusäärät tehtäköön yhdenpituisiksi keskenänsä ja siwujen joka alinomainen rajawiwa samanpituisiksi, kuin säännöllisen aseman siwu. Sama on waarinotettava werhoissa d, e, f, joista muodostuu suorat särmiöt, säännöllisillä asemilla. Kuwaus g on kution werho. Kartion werhoa wiivatesa muistetaan, että sen pyöröleikkaleen kaari, joka on kartion lewitetty pinta, olkoon sen pyöröpiirin pituinen, joka on kartion pohjapintana. Sentähden woipi jo alusta tehdä napakulman wahan laajemman, kuin tarwitaan, ja sitten koettaen määrätä sen pituuden. Samate saattaa kution werhoa wiivatesa tehdä sen suorakaiteen, joka on kution lewitetty pinta, wahan pitemmän ja sitten tarwista myöten sowittaa. Pallon omituista werhoa ei taida wiiwata ja on sentähden paras, että sorwata sen puusta.

Mitanto=Oppi.

Mitanto-oppi osoittaa, kuinka suuruuksia mitataan, joilla on ulotus tilassa.

Suuruukset ovat ulotuksensa puolesta kolmenlaisia: Wiivoja, Pintoja ja Täyttiötä (tilavia kumioita).

Wiivalla on ainoastaan Pituus,
Pinnalla Pituus ja Leveys,
Täyttiöllä Pituus, Leveys ja Korkeus (syvyys ja paksuus).

Suorista wiivoista ja suorawiivaisista kulmista *), ja kuinka niitä mitataan.

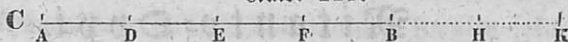
1. §. Kahden pisteen välillä ei voi useampi kuin yksi suora wiiva vedettää ja tämä on se lyhyin, kun näiden välillä wetää saattaa.
2. §. Kuinka wiivainta (linjaalia) koitetaan, jos se on tarkka.

Weda wiiva pitkin wiivaimen koitettavaa särmää. Muuta sitten sama särmä toisjapain niin, että sen ja wiivan päätepisteet tulevat päälletyksiin ja wedä uudelleen wiiva. Jos tämä uusi wiiva sattuu ihan toisen päälle, niin on wiivain tarkka; muuten ei (§. 1).

*) Waikka kulmat tulewat mitattaviksi, niin eivät ne kuitenkaan ole mitannollisia suuruuksia, niin ymmärtäen, kuin wiivat, pinnat ja täyttiöt.

3. §. Wedetään suora wiiva kahden pisteen **A**-n ja **B**-n välillä. (Kuv. 111).

Kuv. 111.

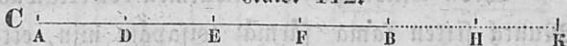
Paperilla vedetään suora wiiva wiivaimella. Wainiolla pistetään kepit **A**-han ja **B**-hen, pin-goitetaan niiden välillä nuora eli witja ja vedetään sitä myöten tantereelle wiiva.

Mutta jos **A**-n ja **B**-n wäli on nuoraa pitempi, niin tarwitaan kaksi henkeä linjan *) kepitämiseen. Toinen asettaakse nyt pisteesen **C**, moniahdan askeleen kepin **A** eteen. Sitten antaa hän kumppalinsa, joka seisoo liki pistettä **D**, kutse wiiva käy, wiittaamalla eli huutamalla tietää, jos keppi on lyö:ävä likemmalle eli etemmälle hänestä. **D**-ssä seisowa, tawattuansa sen kohdan, jossa keppinsä peitetään (warjotaan) toisen filmisjä kepillä **A**-ssä, lyöpi keppinsä maahan niin kohdalleen, kuin mahdollista on. Samate pistetään keppiä **E**-hen, **F**-ään j. n. e. Linjan **AB**-n näin kepitettyä, woipi osat **AD**, **DE** wetää nuoraa myöten.

4. §. Pitennetään annettu suora wiiva. (Kuv. 112).

Paperilla tehdään tämä wiivaimella.

Kuv. 112.

Wainiolla pitennetään suora wiiva **AB** pääte-pisteitse **B** sillä tawoin, että suuntansa, niinkuin tässä edellä, merkitään keppillä pisteisjä **H**, **K** j. n. e.

*) Maamitannossa sanotaan suora wiiva tawalliseksi linjaksi.

3. §. Jaetaan suora viiva useampaan yhdenpitui-
seen osaan.

Paperilla. Jos esim. viiva on jaettava kuuden yhdenpituiseen osaan, niin au'astaan harppi esin-
nä koitteesi ja otetaan sillä kuusi askelta pitkin viivaa,
alkaen päätepisteestä. Tällöin eli puuttui joka askel,
niin suurennetaan eli pienennetään harpin aukeema kuuden-
dennellä osalla vielä jäänvästä ja koetetaan uudestaan *).
Jos näin on warma kuudes osa viivaa saatuna harppiin,
niin sovitetaan viivalle näitä osia perätysten ja
merkittään jakopisteet piirukkeilla.

Olisiko jaettava viiva niin pitkä, että harpin aukeema ei ylety kuudenneksi osaksi siitä, niin sovitetaan harppiin ummelleen kaksi- eli kahdeksantoistas osa ja jaetaan sitten viivan kuudennet osat kaksin eli kolmin askelin.

Wainiolla. Katso § 9.

6. §. Pituus-mitoista.

Pituuksien päämittana meillä on kynnärä ja puoli siitä on jalka. Näitä lyhempien pituusten mittaamiseksi on kynnärä jaettu 24-ään yhdenpituiseen osaan, jotka kutsutaan tekotuumiksi. Samate on jalkamitta jaettu kymmeneen yhdenpituiseen osaan ja joka semmoinen kutsuttu kymmentuumaksi. Näin on saatu kahdellainen pituus-mitta, nimittäin:

Tekomitta.

1. Syli = 3 kynnärää.

1. Kynnärä (= 2 jalkaa) = 4 korttelia.

*) Välittääkseenä sattumista entisiin pisteihin on nyt soveliaampi alkaa toisesta päästä.

- 1. Kortteli = 6 tekotuuma.
- 1. Tekotuuma = 12 tekowiiva.
- 1. Tekowiiva = 12 tekorahtua j. n. e.

Kymmenmitta.

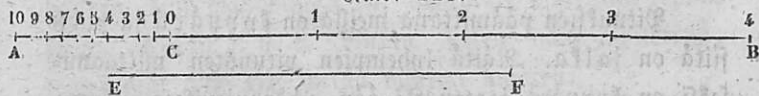
- 1. Tanko = 10 jalkaa.
- 1. Jalka (= $\frac{1}{2}$ kynn.) = 10 kymmentuuma.
- 1. Kymmentuuma = 10 kymmenwiiva.
- 1. Kymmenwiiva = 10 kymmenrahtua.

Pisin pituusmitta meidän maassa on peninkulma, joka on 10 wirstaa = 18,000 kynnärää = 36,000 jalkaa.

7 §. Suoria wiivoja paperilla mitatesja on sopiwa, paperin reunaan eli toiselle paperille wiiwata tuumamitan. Tämä woi jaettaa tahi teko- tahi kymmentuumiin ja kutsutaan sitä myöten teko- eli kymmenpykäläkksi.

Wiiwataan tawallinen kymmenpykälikkö. (K. 113).

Kuv. 113.

Weda suora wiiva ja leikkaa siitä tarkan kynnärämitan jälkeen osa AB, joka on ummelleen neljäs osa kynnärää. Sa'a AB 5-teen yhdenpituisen osaan, niin on jokainen niistä kymmentuuma. Sa'a vielä viimeinen osa wasemmalle CA kymmeneen osaan, niin saat kymmenwiivoja. Merkitse wiimein jakopisteet laskimilla (numeroilla), niinkuin kuvaus näyttää.

Muist. Tämä pykälikkö on tawallinen, eroitukseksi fertaawasta, josta katso § 91.

8 §. Mitataan annettu suora wiiva.

(Edellinen kuvaus) Paperilla. Saadaksensa tietää suoran viivan EF pituutta, otetaan se ensin harpin kärkien väliin ja muutetaan sillä pykäliköille niin, että toinen kärki tulee johonkukuhun pisteistä 1, 2, 3. . . oikialla puolen tyhjyyttä- eli 0-pistettä C ja toinen itse 0-pisteeseen tahti johonkukuhun C:n ja A:n välille. Otkoon, että ensin sanottu kärki silloin sattuu 2-teen ja toinen 6-teen, niin on viivan pituus 2 kymmentuumaa ja 6 kymmenviivaa.

Olisiko viiva niin pitkä, ettei yhdelläkertaa sopisi harppiin, niin au'aistaan harppi jonkunmääräiseksi, esim. 3 eli 4 kym. tuumaiseksi, ja pannaan sitten viivalle semmoisia osia, niin monta kuin sopii; viimein mitataan jääpä ja luotetaan ensimmäisiin.

Wainiolla mitataan nuoralla *) eli parahite witjalla, joka on jaettu kynnäriin, jalkoiin ja kortteliin j. n. e. Witja sowitzetaan pitkin linjaa niin monesti perättäin, kuin sen pituutta linjaan menee. Jos sitten vielä witjaa lyhempi osa jäisi, niin mitataan se witjakaman jälkeen kynnärin, jaloin j. n. e.

9. §. Saetaan wainiolla annettu suora viiva useampaan yhdenpituiseseen osaan.

Ensin mitataan koko viiva (edellimäisen §. jälkeen) ja määrätään laskein, kun pituiseksi joka osa on tehtävä. Sitten mitataan linjasta perätyksin semmoisia yhdenpituisia osia ja merkittään jakopisteet kappilidillä.

10. §. Wiivataan pyörö annettulla säteellä annettun nawan ympärille.

Paperilla. Ota harpin awuin annettu säde; pistä

*) Jos nuora otetaan, niin pitää se ensin mitattaman.

harpin *) toinen kärki kowiästi annettuun napaan **) ja wäännä toinen nostamatta ympärinsä paperia myöten.

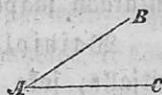
Wainiolla lyhdään seiwäs nawan kohdalle ja solmitaan siihen yhdestä päästänsä ympäri käypä toinen seiwäs eli salko, joka on sateen pituinen. Toiseen päähän kiinitetään teroitettu puikko, jolla pyörö piirretään tantereelle.

11. §. Saetaan annettu pyöröpiiri eli kaari useampaan yhdenpituiseen osaan.

Tämä käy likipitain samate, kuin suorien wiivain jakaminen (§. §. 5 ja 9).

12. §. Kulma merkitään tahi yhdellä kirjaimella (puustawilla) kulman käressä, tahi kolmella, joista yksi pannaan kulman kärkeen ja kumpiki toinen kylkien päähän. Tässä kuvattu kulma sanotaan joko **A**, tahi **BAC**, tahi **CAB**, niin että se kirjain tulee keskelle, joka on kulman käressä. (Kuv. 114).

Kuv. 114.

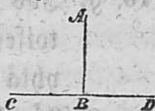
*) Harppia käytetään oikiasaan sovitinena pituusmittauksessa ja piiritintä pyöröwiivauksessa; waan tästälähden ymmärretään harpin nimellä kumpainenki. (Katsso alkulause).

**) Jos useammat samanapaset pyöröt ovat wiivattawina, niin woipi, paperin säilyttämiseksi nawan kohdalla, ensin wetää kaksi toistansa leikkaawata suoraa wiivaa nawatse, ja sen sitten peittää kortilla, jonka poikki samat wiivat taas vedetään, jolloin leikkauspistettä käy napana pitäminen.

13. §. Jos suora viiva AB tapaa toisen suoran viivan CD pisteessä B ja tekee kaksi kulmaa ABC , ABD yhdenkokoiseksi, niin kutsutaan kumpiki kulma suoraksi *).

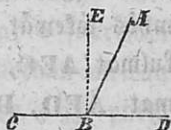
14. §. Jos suora viiva AB tapaa CD -n pisteessä B , niin tekevät aina kulmat ABC , ABD yhteensä yhtä paljo kuin kaksi suoraa. (Kuv. 115).

Kuv. 115.

Sillä jos tylsästä kulmasta ABC otetaan osa ABE pois ja sillä lisätään terävä kulma ABD , niin muuttuvat kulmat ABC , ABD kahdeksi suoraksi. (Kuv. 116).

Kuv. 116.

Muist. Tästä seuraa, että kaikki kulmat ACD , DCE , ECF , FCB , jotka pisteessä C seisovat yhdessä, samalla puolen suoraa viivaa AB , yhteensä tekevät yhtä paljo, kuin kaksi suoraa kulmaa. Sillä kulmat ACD , DCE , ECF tekevät koko kulman ACF , ja se taas FCB -n kanssa yhteensä tekee kaksi suoraa kulmaa. (Kuv. 117).

Kuv. 117.

15. §. Kaikki kulmat, jotka voivat seisoa yhdessä yhden pisteen A -n ympärillä, tekevät yhteensä yhtä paljo, kuin neljä suoraa. (Kuv. 118).

Sillä jos yksi kulmakytki, esim.

Kuv. 118.

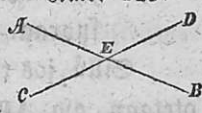
GA , pitennetään, niin ovat kulmat yhdellä puolen GH -ta yhteensä kahden

*) Tämä on oikia suoran kulman määrittäminen, ja käytetään tästä lähtien sen vähemmän määrivän nimityksen, joka on Wiliwanto-opin N:o 14:ssä.

suoran koloiset (edell. muist.) Samate tekewät kulmat toisella puolen **GH**-ta kaksii suoraa. Seuraten siitä tekewät kaikki kulmat pisteen **A**-n ympärillä yhteensä yhtä paljo kuin neljä suoraa.

16. §. Jos kaksii suoraa viiwaa **AB**, **CD** leikkaawat toisensa, niin owat ristikulmat **AEC**, **DEB** yhtä suuret. (Kuv. 119).

Sillä, koska kulmat **AEC**, **AED** Kuv. 119.
yhteensä owat yhtä suuret, kuin kaksii suoraa (§. 14) ja kulmat **AED**, **DEB** myös tekewät kaksii suoraa, niin owat kulmat **AEC**, **AED** yhteensä yhtä suuret, kuin kulmat **AED**, **DEB** yhteensä. Otetaanko siis pois yhteinen kulma **AED**, niin on jääpää kulma **AEC** yhtä suuri, kuin jääpää **DEB**.

Samalla tapaa todistetaan myös, että ristikulmat **AED**, **CEB** owat yhdenkoloiset.

17. §. Jokaisista pyörökaarta, joka on määrätty osa pyöröpiiriä, vastaa yksi napakulma, joka on yhtä suuri osa neljästä suorasta — ja takaperin. (Kuv. 120).

Sillä jos esim. koko pyöröpiiri jaetaan **12** yhtäsuureen osaan, niin on joka femmoinen osa $\frac{1}{12}$ koko piiristä. Jos nyt joka jakopisteestä vedetään suoria viiwoja pyörön napaan, niin tulee joka kaarelta vastaan kulmansa nawalle, jotka kaikki owat keskenään yhtä suuret, sentähden, että pyöröpiiri on yleensä yhtä mutkistuva nawan ympäritse. Koska taas nämät kulmat yhteensä tekewät neljä suoraa (§. 15), niin owat ne jokainen $\frac{1}{12}$ neljästä suorasta.

Takaperin: jos 12 yhdenkokoista **Ruv. 121.**
 kulmaa on asetettu pisteen **A** ympärille ja
 siis itsekin niistä tekee $\frac{1}{12}$ neljästä suo-
 rasta, niin on myös jokainen niistä um-
 melleen $\frac{1}{12}$ mistä pyöröpiivistä tahansa,
 jolla on **A** napana (**Ruv. 121**).

18. §. Kulmien mitta.

Kulmamitaksi on otettu se kulma, joka on $\frac{1}{360}$
 neljästä suorasta ja joka siis asetettuna pyörön na-
 walle, on $\frac{1}{360}$ koko piivistä. Tällainen kulma kut-
 sutaan pykäläksi (gradiksi, asteeksi). Kahla suurempi
 kulma, kuin tämä, on $\frac{2}{360}$ piiriä ja sanotaan olewan
 kaksipykälisen. Kolmea suurempi kulma on $\frac{3}{360}$ piiriä
 ja sanotaan kolmipykäliseksi j. n. e.

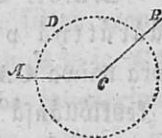
Muist. 1. Itse kaari, joka on $\frac{1}{360}$ pyöröpiiriä,
 on myös kutsuttu pykäläksi. Jokaisen pyörön koko
 piiri on siis 360 pykälää, puolipiiri 180 pykälää,
 neljäs osa piiriä 90 pykälää j. n. e.

Muist. 2. Lyhemmyyden vuoksi merkitään py-
 kälä piirikkeellä ($^{\circ}$). Niinmuodoin on 45° sama kuin
 45 pykälää. (**Ruv. 122**).

19. §. Mitataksensa kulmaa ACB-tä,

Ruv. 122.

s. o. koettaaksensa, kuinka monta
 yksipykäläistä kulmaa sii-
 hen menee — woipi ottaa **C**-n
 nawaksi ja viiwata pyörö, jo-
 ka leikkaa kummanki kulmankin,
 sitten jakaa
 koko pyöröpiirin 360° -iinsä (eli ainoastaan puo-
 lipiirin 180° -iinsä) ja lukea, kuinka monta sel-
 laista pykälää kaareen **ADB** menee. Sowel-
 ammuudensa vuoksi jaetaan puolipiiri kerran

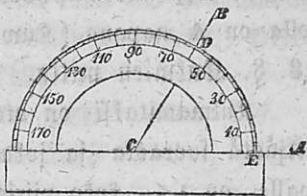

kaikkiaan 180° -iin ja käytetään waan sitä määrätessä joka kulman pykälälukua. Näin pykälädity puolipiiri on Pykäläluska eli Muutin (gradifiva, transportör). (Kuv. 47).

Pykälöidään muutin.

Kuv. 123.

Esinnä jaetaan puolipyörökaari kolmeen yhtä suureen osaan (joka tehdään tarkemmin, jos otetaan harpin aukeema säteen pituiseksi). Nämä kolme kaaria

jaetaan kukin kuuteen yhtä suureen osaan, josta puolipyörökaari jakautuu 18 yhtäsuureen kaareen. Jokainen niistä on nyt 10° -ää, jotka tarwista myöten merkitään kaikki eli ainoastaan joka viides, niinkuin kuwauksessa nähdään; sitten vedetään suoria wiivoja ja kopisteista napaan *).

20. §. Mitataan annettu kulma ACB.

(Edellinen Kuwauks). Paperilla. Aseta pykäläluska nawallansa kulman C kärkeen ja keskiöllänsä pitkin kulmakylkeä CA. Silloin näyttää kaari DE, kuinka monta pykälää kulma ACB on.

Muist. Waaditaanko wiivattaa eräs kulma määrättyä pykälälukua esim. 60° , niin vedetään suora wiiva CA, pannaan pykäläluska nawallansa C-lle ja keskiöllänsä pitkin CA-ta, pistetään sitten merkki paperille siihen pisteeseen D, jossa pykäläluska näyttää 60° -ää (luettuina E-stä) ja vedetään suora wiiva CD. Nyt on DCA se haettu kulma.

*) Tämmdisen pykäläluskan voi jokainen oppilas itsellensä tehdä.

Wainiolla käsitetään kulmien pykäläluku koneella, jonka nimi on mittakaari ja jota tässä selittää olisi liian lausia. Sen käytäntä opitaan parhite mitesä.

21. §. Kahden kolmion sanotaan peittäävän toisensa, jos ne ajatellaan niin päälletyksiin, että jokainen sivu yhdessä kolmiossa ummelleen sopii vastaawansa päälle toisessa:

22. §. Jos kaksi kolmiota peittää toisensa, niin on ei ainoastaan 1-ksi) Jokainen sivu yhdessä kolmiossa vastaawansa pituinen toisensa, waan myös 2-ksi) Jokainen kulma yhdessä vastaawansa kokoinen toisessa ja 3-ksi) molempien kolmioiden pinnat yhtä laajat.

23. §. Jos kaikki kolme sivua ovat yhdenpituiset yhdessä, kuin toisessa ki kolmiossa, niin pitää kolmioiden peittämän toisensa. (Kuv. 124).

Olkoon kolmioissa abc , ABC sivu ab Kuv. 124. AB -n, bc BC -n ja ac AC -n pituinen, niin sanotaan kolmioiden peittäävän toisensa.

Sillä jos bc pannaan BC -lle, niin sattuu b B -lle ja c C -lle. Koettaisiko sitten panna ba -n ja ca -n samalle puolen BC -tä, kuin BA ja CA , mutta niin, etteivät sattuisi niille, niin ba ja ca eivät päätepisteillänsä woisi tavata toistansa. Sillä jos esim. ba pantaisiin kuin Bf , niin tulisi ca liian lyhyeksi; pantaisiinko taas ba niinkuin Bg , niin tulisi ca liian pitkäksi. Ainoastansa silloin, kuin ba sattuu BA -lle ja ca CA -lle, woivat ba ja ca päätepisteillänsä tavata toisensa. Sentähden sattuu jokainen sivu yhdessä kol-

miossa vastaavallensa toisessa ja niinmuodoin peittä-
vät kolmiot toisensa.

24. §. Kuwataan annettu kolmio **ABC**. (Kuw. 125).

Wedä **BC**-n pituinen suora wiiva

Kuw. 125.

bc. Ota **b** nawaksi ja wiivaa pyörö-

kaari **BA**-n pituisella säteellä. Ota

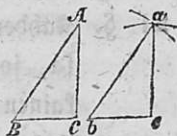
fitten **e** nawaksi ja wiivaa **CA**-n pi-

tuisella säteellä pyörökaari, joka leif-

kaa edellisen pisteessä **a**. Yhdistä **a** pisteiden **b**, **e**-n

kanssa, niin saat kolmion **abe**, joka on ummelleen yhtä

suuri, kuin **ABC** (§. 23).

25. §. Kuwataan annettu suorawitwainen kuwio
ABCDE. (Kuw. 126).

Ta'a annettu kuwio kolmioihin ja ku-

Kuw. 126.

waa ne toinen toisensa perään, niin että

uuden kuwion kolmiot tulewat samaan jär-

jestykseen ja tilaan keskenänsä, kuin annetun

kuwion kolmiot. Kumpaisenki kuwion pitää

nyt woiman toisensa peittää, koska yhden kuwion kufin

kolmio sattuu toisen kuwion sitä vastaawalle kolmiolle.

26. §. Pannaan kulma kussa hywänsä otettuun pis-

teeseen **a** suoralla wiiwalla **ab**, yhtä suuri,

kuin annettu kulma **A** (ilman pykäläliuskatta

ja mittakaaretta). (Kuw. 127).

Paperilla. Ota annetun

Kuw. 127.

kulman kylellä pisteet **C**, **D**

missä tahdot ja yhdistä **C** ja **D**.

Leikkaa **ab**-stä **AD**-n pituinen osa

ad, ja wiivaa **ad**-lle kolmio **aed**, jonka sivu **ae** on

AC-n ja **ed** **CD**-n pituinen (§. 24). Silloin on **aed** se

pantawa kulma (§. 22).

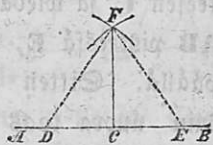

Wainiolla muuttaa kulman A suoralle viivalle ab käy melkein samalla tapaa. Otetaan muka pisteet C, D missä hyvänsä, vedetään suora viiva CD ja tehdään osa ad AD -n pituiseksi; sitten otetaan nuora niin pitkä, kuin AC ja CD yhteensä ja pannaan merkki silleen kohdin nuoraa, joka vastaa pistettä C , ja solmitaan nuoran päät, A -ta vastaava kiini a -han, D -tä d -hen. Sitten otetaan nuora merkistä käteen ja käydään ulos linjasta ad , kunneka kumpiki nuoran osa kiintyy. Pisteesä e , johon merkki nyt sattuu, lyödään tantereesen keppi, joka näyttää ac -n suunnan.

27. §. Vedetään, suoralla viivalla AB annetusta pisteestä C , kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 12.).

Paperilla. Leikkaa yhdenpituiset osat CD, CE kahden puolen C -tä. Ota D nauaksi ja viivaa pyörökaari, kumpituisella säteellä hyvänsä (kuitenki DC -tä pitemmällä). Ota sitten E nauaksi ja viivaa samalla säteellä pyörökaari, joka leikkaa edellisen pisteessä F . Yhdistä F ja C ; nyt pitää viivan FC oleman kohtisuoran AB -tä vastaan.

Kuv. 128.

Sillä jos FD, FE vedetään, niin saadaan kaksi kolmiota FCE, FCD , ja jos ajatellaan yhden niistä wääntäytyvän yhteisen sivun FC -n ympäri, kunneka sattuu toiselle kolmiolle, niin pitää kolmioiden peittämän toisensa (§. 23), koska sivu FE on FD -n ja CE CD -n pituinen. Kulma FCE sattuu silloin ummelleen FCD -lle ja on siis sen kokoinen. Mutta koska nämä kulmat

ovat yhtä suuret, niin seisoo FC kohtisuorin AB -tä vastaan (§. 13).

Wainiolla kiinitetään nuora päistänsä pisteihin D, E , pingoitetaan sitten keskikohdaltansa, ja merkitään piste F tantereeseen lyödyllä kepillä. Tämän pisteen ja C -n välillä täyppi nyt se kohtisuora viiva.

28 §. Wedetään annetusta pisteestä C , ulkopuolella suoraa viivaa AB , kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 129).

Paperilla. Ota C nauaksi ja viivaa pyörö, joka leikkaa AB -n pisteissä D, E . Ja'a DE kahtia F -ssä ja yhdistä C ja F , niin on CF kohtisuora AB -tä vastaan.

Kuv. 129.

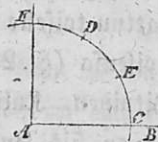
Wainiolla kiinitetään nuoran toinen pää pisteesen C ja wiedään toinen edes, funneka tapaa viivan AB pisteessä E , joka merkitään maahan lyödyllä seipäällä. Sitten astutaan pitkin linjaa AB -tä, siksi kuin nuora taas kiintyy pisteessä D , johon samate lyödään seiväs. Jos nyt viiva DE jaetaan kahtia, niin saadaan piste F , johonka kohtisuora viiva sattuu.

Muist. Kuinka kohtisuora viiva vedetään C -stä AB -tä vastaan, koska C on niin etäällä, että ei nuoralla yllä AB -hen, katso §. 39.

29 §. Wedetään suoran viivan AB päätepisteestä A kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 130).

Jos AB voi pitennettää A -n yli, niin vedetään kohtisuora viiva §. 27-n jälkeen.

Kuv. 130.

Waan jos ei, niin otetaan A nauaksi ja viivataan kaari, joka leikkaa

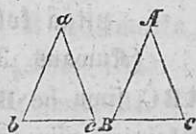
AB-n eräässä pisteessä **C**; tästä kaaresta katkaistaan sitten **CD**, säteen **AC**-n pituisella harpin aukeemalla; jaetaan kaari **CD** kahdella **E**-ssä ja tehdään **DE** **DE**-n eli **EC**-n pituiseksi. Viimein vedetään **A**-sta suora viiva pisteeseen **F**. Tämä viiva on nyt kohtisuora **AB**-tä vastaan.

Sillä kaari **CD** on 60° *); jos siis **DF**, joka on puolta lyhempi, liitetään siihen, niin on koko kaari 90° (eli neljäs osa piiriä) ja vastaava ummelleen suoraa kulmaa.

30. §. Jos kaksi sivua ja niiden välikulma yhdessä kolmiossa ovat toistensa kokoiset toisessa, niin pitää kolmioiden peittävän toisensa. (K. 131).

Olkoon nyt kolmioissa **abc**, **ABC** kuv. 131.

sivu **ab** **AB**-n ja **ac** **AC**-n pituinen ja välikulma **a** myös **A**-n kokoinen, niin sanotaan kolmioiden peittävän toisensa.

Sillä jos kolmio **abc** pannaan kolmiolle **ABC**, niin että piste **a** sattuu **A**-lle ja sivu **ab** **AB**-lle, niin sattuu myös sivu **ac** **AC**-lle, koska kulmat **a** ja **A** ovat yhdenkokoiset. Ja koska sivu **ab** on **AB**-n ja **ac** **AC**-n pituinen, niin pitää myös pisteen **b** sattuman **B**-hen ja **c** **C**-hen; ja seurana siitä sivun **bc** sattuman **BC**-lle. Koska siis jokainen sivu yhdessä kolmiossa sopii aivan toisellensa toisessa, niin peittävät kolmiot toisensa.

31. §. Määrätään kahden paikan **A** ja **B** välimatka, kuin ei pääse suoraan toisesta toiseen,

*) Että harpin aukeema, niin suuri kuin pyörön säde, aina pitää 60° , saapi kokein tietää.

mutta kuitenkin kolmannelta C kumpaiseenki.
(Kuv. 132).

Pitennä suorat viivat
AC, **BC** toiselle puolen pistet-
tä **C**; tee **Ca** **CA**-n ja **Cb**
CB-n pituiseksi ja vedä suora
viiva **ab**. Mittaa sitten **ab**, **b**
niin on se välin **AB** pituinen.

Kuv. 132.

Sillä koska **Ca** on **CA**-n ja **Cb** **CB**-n pituinen
ja kulma **aCb** ristikulmansa **ACB**-n kokoinen (§. 16),
niin pitää kolmioiden **aCb** ja **ACB**-n peittämän toisen-
sa (§. 30) ja siis sivun **ab** oleman **AB**-n pituinen.

32. §. Jos yksi sivu ja sitä lähimmät kulmat yhdessä
kolmiossa ovat toisiensa kokoiset toisessa, niin
pitää kolmioiden peittämän toisensa.

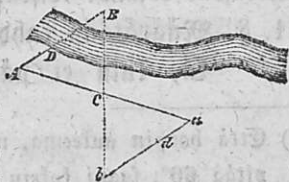
(Kuvaus 30. §). Olkoon nyt kolmioissa **abe**,
ABC sivu **be** **BC**-n pituinen kulma **b** **B**-n ja **e** **C**-n
kokoinen; niin sanotaan kolmioiden peittävän toisensa.

Sillä jos kolmio **abe** pannaan kolmiolle **ABC**
niin, että sivu **be** tulee **BC**-lle, pisteillänsä **b** **B**-lle
ja **e** **C**-lle, niin pitää sivun **ba** sattuman **BA**-lle, kos-
ka kulma **e** on **C**-n kokoinen. Ja koska nyt kolmioi-
den sivut sattuvat ummelleen toinen toisensa päälle,
niin peittävät kolmiot toisensa.

33. §. Määrätään kahden paikan **A** ja **B** väli-
matka, kuin ei pääse
paitsi yhteen **A** niistä.

(Kuv. 133).

Kuv. 133.

Valitse semmoinen seisonta-
paikka **C**, josta voi mitata
A-han ja tähtää **B**-hen. Lyö

C-hen seisäs ja pitennä AC yli C-n kunneka Ca tulee CA-n pituiseksi. Tee kulma Cad CAD-n kokoiseksi (§. 26). Astu sitten ad-n suuntaa edes pisteeseen b, jossa B warjotaan seisäältä C-själ. Nyt pitää suoran wiivan ab oleman AB-n pituisen.

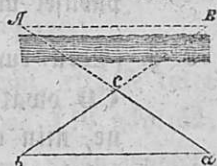
Sillä koska Ca on CA-n pituinen, kulma Cab CAB-n ja aCB ristikulmansa ACB-n koininen, niin pitää kolmioiden aCB, ACB peittämän toisensa (§. 32) ja siis siun ab yhdessä kolmiossa oleman vastaavansa AB-n pituinen toiseksja.

Muist. Tahtoisiko tietää ainoastaan joen lewyden DB, niin woipi, löydettyänsä AB-n pituuden, witalalla mitata AD-n ja ottaa sen pois lu'usta, niin tulee jääpää DB tietyksi.

34. §. Määrätään kahden paikan A, B wälimatka, kuin ei pääse kumpaisenkään. (Kuw. 134).

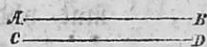
Walitse jowelias seisonta paikka C. Etsi A-n ja C-n wälimatka (§. 33) ja pitennä AC yli C-n, kunneka Ca tulee CA-n pituiseksi. Hae samate B-n ja C-n wäli ja pitennä BC yli C-n, kunneka Cb tulee CB-n pituiseksi. Nyt on suora wiiva ab wälin AB pituinen (§. 30).

Kuw. 134.

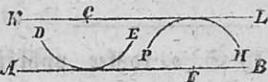
35. §. Raksi suoraa wiivaa sanotaan suuntaiseksi, jos ne yleensä owat yhtä etäällä toisistansa. (Kuw. 135).

Kuw. 135.

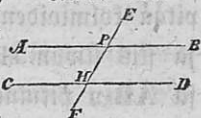
36. §. Wedetään pisteitse C, suoran wiivan AB ulkopuolella, sen suuntainen suora wiiva. (Kuw. 136),

Kuw. 136.

Ota C navaaksi ja viivaa kaari DE , joka sivuu *) AB -tä (pitennettynä, jos niin tarvitaan). Ota sitten etempänä AB -llä piste F navaaksi ja viivaa entisellä harpin aukeemalla kaari PH samalle puolen AB -tä. Wedä viime C -n läpitse suora viiva KL , joka sivuu PH -ta, niin on KL AB -n suuntainen.

37. §. Jos kaksi suoraa viivaa AB , CD (Kuv. 137) leikataan kol-

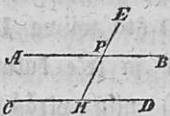
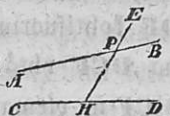

mannelta EF miten hyvänsä, niin kutsutaan kulmat APH , PHD vuorokulmiksi. Samate ovat BPH , PHC vuorokulmat. Kulma EPB on nimeltä ulkokulma ja kulma EHD häntä vastaava sisäkulma samoin puolin viivaa EF . Samate ovat EPA ja EHC , FHC ja FPA , FHD ja FPB toisiinsa näin vastaavat samapuoliset ulko- ja sisäkulmat.

38. §. (Edell. kuv.) Jos kaksi suoraa viivaa AB , CD ovat suuntaiset, ja kolmans EF leikkaa ne, niin ovat vuorokulmat yhdenkokoiset ja jokainen ulkokulma vastaavansa kokoinen sisäpuolella, samoin puolin leikkaavata viivaa. Eli takaperin: Jos suora viiva EF leikkaa toiset kaksi AB , CD ja tekee vuorokulmat yhdenkokoisiksi eli ulkokulman vastaavansa kokoiseksi sisäpuolella, samoin puolin, niin ovat AB , CD suuntaiset.

*) E. o. koskee pyyhkäisten eli leikkaamatta. Katso Wiiwanto Opia N:o 80.

Tämä sel- Kuw. 138. Kuw. 139. Kuw. 140.
 kenee silmin-
 nähtäväksi, jos
 ajatellaan suo-
 rat viivat CD , EH liikkumattomina, mutta AB lii-
 kumana pisteen P ympäri, niin, että se voi saada ne
 eritilat, joita kuvaukset 138, 139, 140 osoittavat.

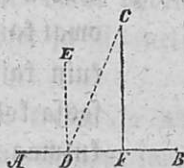
Jos nyt AB vedetään niin viistoon CD -tä was-
 ten, kuin kuvasa 138, niin näkyy selvästi, että wu-
 orokulmat eivät ole yhdenkokoiset, vaan APH pienempi
 PHD -tä ja BPH suurempi PHC -tä. Eikä ole yksi-
 käään ulkokulma vastaawansa kokoinen sisäpuolella; sillä
 EPA on suurempi EHC -tä ja EPB pienempi EHD -tä.

Mutta jos viiva AB wäännetään niin, että se
 tulee CD -n suuntaiseksi, niinkuin kuvasa 139, niin
 ovat wuorokulmat yhdenkokoiset (APH ja PHD , BPH
 ja PHC) ja jokainen ulkokulma vastaawansa kokoinen
 sisäpuolella (EPA ja EHC , EPB ja EHD).

Wäännetäänkö AB vielä enemmän, että se tulee
 niin viistoon C -tä wasten, kuin kuwa 140 näyttää,
 niin saadaan taas erikokoiset kulmat — waan wastoin
 sitä, kun kuvasa 138 nähdään — niin, että se kulma,
 joka siinä oli suurempi, tulee tässä pienemmäksi, ja
 takaperin.

59. §. Vedetään wainiolla kohtisuo-
 ra viiva pisteestä C suoraa
 viivaa AB vastaan, kuin C
 on niin etäällä, että siitä ei
 witja eikä nuora yllä AB -hen
 asti. (Kuw. 141).

Kuw. 141.

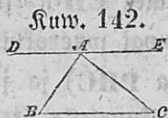

61 Ota piste, kussa tahdot, **AB**-llä ja vedä **CD**. Wedä vielä **D**-stä viiva **DE** kohtisuorin **AB**-tä vastaan (§. 27) ja tee kulma **DCF** yhtä suureksi, kuin **EDC** (§. 26) niin pitää **CF**-n oleman kohtisuoran **AB**-tä vastaan.

Sillä koska suorokulmat **EDC**, **DCF** ovat yhdenkokoiset, niin pitää viivojen **ED**, **CF** oleman suuntaisien (§. 38. Ja koska suora viiva **AB** leikkaa suuntaiset viivat **ED**, **CF**, niin pitää ulkokulman **CFB** oleman vastaawansa **EDB** kokoisen sijäpuolella (§. 38). Mutta kulma **EDB** on suora; sentähden on myös **CFB** suora.

40. §. Kussaki kolmiossa **ABC** ovat kaikki kolme kulmaa yhteensä yhtä suuret, kuin kaksi suoraa eli 180° . (Kuv. 142).

Sillä jos suora viiva **DE** vedetään kolmion yhden kulmakären **A** läpitse sivun **BC** suuntaiseksi, niin on kulma **DAB** yhtä suuri, kuin suorokulmansa **ABC**. Samate on kulma **EAC** yhtä suuri, kuin **ACB**. Sentähden tekewät kolmion kaikki kolme kulmaa yhteensä yhtä paljo, kuin kaikki kolme kulmaa **DAB**, **BAC**, **CAE** yhteensä. Mutta nämä kulmat yhteensä tekewät kaksi suoraa (§. 14. Muist.); sentähden tekewät myös kolmion kulmat yhteensä yhtä paljo, kuin kaksi suoraa.

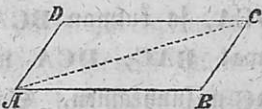

41. §. Tästä seuraa: 1-ksi) että kussaki kolmiossa ovat kaikki kolme kulmaa yhteensä yhtä suuret, kuin kaikki kolme kulmaa yhteensä missä toisessa kolmiossa hywänsä; 2-ksi) että, jos kaksi kulmaa yhdessä kolmiossa yhteensä ovat yhtä suuret, kuin kaksi kulmaa toisessa, niin on

jääpä kulma yhdessä jäävän kokoinen toises-
sa; ja 3-ksi) että, jos yksi kulma kolmiossa
on suora, niin tekewät toiset kumpiki yhteensä
yhtä paljo, kuin yksi suora.

42. §. Neliswukas ABCD, jon- Kuw. 143.

ka wastasiwut ovat (AB
DC-n, ja AD-BC-n) suun-
taiset, kutsutaan suunnik-
kaaksi. (Kuw. 143).

43. §. Tokainen suunnikas jaetaan halkaisialta kah-
teen kolmioon, jotka woivat peittää toisensa.
(Edell. Kuw.) Sillä halkaisia AC on yhteinen
siwu kummalleki kolmiolle DAC, BCA; kulmat DAC
ja DCA ovat myös yhtä suuret, kuin wuorokulmansa
BCA, BAC; sentähden woivat kolmiot peittää toi-
senja (§. 32).

44. §. Tästä seuraa: 1-ksi) että joka suunnikas jae-
taan halkaisialta kahtia; 2-ksi) että joka suun-
nikkaan wastasiwut ovat yhdenpituiset (sillä
siwu BA sattuu DC-lle ja siwu BC DA-lle);
3-ksi) että joka suunnikkaan wastakulmat ovat
yhdenkokoiset (sillä kulma B sattuu D-lle, ja
samate olisi myös kulma DAB sattunut BCD-
lle, jos halkaisia olisi wedetty D-stä B-hen, sitä
wastoin, kuin A-sta C-hen).

45. §. Jos neliswukkaan wastasiwut ovat yhden-
pituiset, niin ne ovat suuntaiset ja siis neli-
siwukas suunnikas.

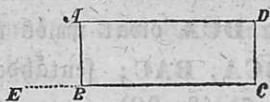
(Edell. Kuw.) Jos siwu AB on DC-n ja AD
BC-n pituinen, niin pitää ABCD-n oleman suun-
nikkaan.

Sillä wedä halkasia AC . Silloin owat kolmion ABC -n kolme sivua AB , BC , AC yhdenpituiset, kuin kolmion ADC niitä vastaawat sivut DC , DA , AC . Sentähden pitää näiden kolmioiden woiman toisensa peittää (§. 23) ja kulman BAC oleman yhtä suuren, kuin DCA , ja kulman BCA yhtä suuren, kuin DAC . Nyt owat BAC , DCA wuorokulmat; sentähden on $ABDC$ -n suuntainen. Samate owat BCA , DAC wuorokulmat ja siis $ADBC$ -n suuntainen. Sentähden on $ABCD$ suunnikas.

46. §. Jos suunnikkaan $ABCD$ yksi kulma A on suora, niin owat kaikki kulmansa suorat. (Kuv. 144).

Sillä jos sivu BC pitemmätään B -n yli, niin on kulma ABE yhtä suuri, kuin wuorokulma A . Kulma ABE

Kuv. 144.

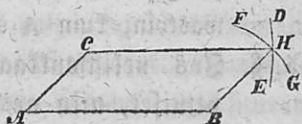

on siis suora ja sentähden pitää myös kulman ABC oleman suoran (§. 14). Kulmat C ja D owat samate suorat, sillä kumpiki niistä on wastakulmansa kokoinen suunnikkaassa (§. 44). Sentähden owat suunnikkaan $ABCD$ kaikki kulmat suorat.

47. §. Wiivataan suunnikas, kuin yksi kulma kyllinensä on tietty. (Kuv. 145).

Olkoon esim. tietty kulma 45° ja kyllistä toinen 5, toinen 8 kymmenwiivaa.

Kuv. 145.

Wedä suora wiiva AB ja asetapa pisteeseen A kulma

BAC , joka on 45° (§. 20. Muist.) Tee AC 5 kymmenwiivan ja AB 8 kym. wiivan pituiseksi. Ota C nawaksi ja wiivaa AB -n pituisella säteellä, kaari DE .

Sta sitten **B** nawaksi ja wiivaa **AC**-n pituisella säteellä kaari **FG**, joka leikkaa ensimmäisen pisteessä **H**. Yhdistä **HB**, **HC**; nyt on **ABHC** waadittu suunnikas.

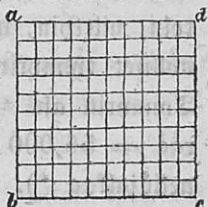
Muist. Jos sivut **AB**, **AC** olisivat olleet yhdenpituiset ja kulmansa suora, niin olisi suunnikkaasta tullut neliö. Olisivatko sivut olleet yhdenpituiset ja kulmansa vino (terävä eli tylsä), niin olisi suunnikkaasta tullut tasavino. Waan jos sivut olisivat olleet eripituiset ja kulmansa suora, niin olisi suunnikkaasta syntynyt suorakaide. Koska, niinkuin tässä, sivut ovat eripituiset ja kulmansa vino, tulee suunnikkaasta vinokaide.

Tasapintaisten kuvioiden mitannoista.

48. §. Pintain mitta.

Neliö, jonka sivu on kynnärän pituinen, kutsutaan neliökynnäräksi. Neliö, jonka sivu on jalan pituinen, kutsutaan neliöjalaksi. Neliö, jonka sivu on kymmentuuma, kutsutaan neliökymmentuumaeksi j. n. e. Säämmisset neliöt ovat otetut pintain mitaksi. Pinnan koko laueus sanotaan sen alaksi. Jos esim. pinta on 7 kertaa niin suuri, kuin neliökynnärä, niin sanotaan sen olevan 7 neliökynnärää. (Kuv. 146).

Jos **abcd** on neliökymmentuuma, Kuv. 146. ja tulee määrättäväksi, kuinka monta neliökymmenwiivaa siihen menee, niin jaetaan kaksi toisiansa likintä sivua **ab**, **bc** kymmenensiin osiinsa eli kymmenwiivoin ja vedetään sitten joka jakopisteestä sivujen suuntaiset viivat. Nyt näkee selvästi, että neliökymmentuuma on jaettu kymmeneen riviin ja joka

rivi kymmeneen ruutuseen, jotka kaikki ovat nelikymmenwiwoja. Yksi nelikymmentuuma on siis 10 kertaa 10, eli 100 nelikymmenwiwaa. Samate on nelijalka 10 kertaa 10 eli 100 nelikymmentuuma. Yksi nelisyli on 3 kertaa 3, eli 9 nelikyhynärää j. n. e.

Tässä on nähtävä syy seuraawaan pintamitan ja'antaan:

Tekomitta (eli kaupamitta).

1. Nelisyli ($= 3 \times 3$) = 9 nelikyhynärää.
1. Nelikyhynära ($= 4 \times 4$) = 16 nel. korttelia.
1. Nelikortteli ($= 6 \times 6$) = 36 nel. tekotuumaa.
1. Nelitekotuuma ($= 12 \times 12$) = 144 nel. tekowiwaa.
1. Nelio t. wiwa ($= 12 \times 12$) = 144 nel. t. rahtua j. n. e.

Kymmenmitta.

1. Neliotanko ($= 10 \times 10$) = 100 nelijalkaa.
1. Nelijalka ($= 10 \times 10$) = 100 nel. kym. tuumaa.
1. Nelio kym. tuuma ($= 10 \times 10$) = 100 nel. k. wiwaa.
1. Nelio kym. wiwa ($= 10 \times 10$) = 100 nel. kymmenrahtua j. n. e.

Yksi neliojenikulma tekee 6000×6000 s. o. 36,000,000 neliosyltä.

Pintamittana käytetään meillä kymmenjalka, kymmentuuma, kymmenwiwa j. n. e., mutta aukioin, peltoin, niittyin, metsien y. m. alan määrännsä mitannolliset tynnyrin- ja kapanalat, eliikä nelijalat; ollen Tynnyrin ala = 30 kapanalaa = 14,000 n. kyhynärää = 56,000 nelijalkaa ja kapanala = $1,866\frac{1}{2}$ nelijalkaa *).

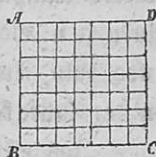
*) Katso Kejs. Reglementti Maamittauksesta j. n. e. annettu s. 15 p. Touko kuuta 1848.

49. §. Etstätään nelion pinta-ala *).

Mittaa, kuinka monta kyynärrää, tuumaa eli muuta pituusmittaa menee yhteen nelion sivuun. Kerro tämä luku itsellänsä, niin osoittaa tulo, kuinka monta neliokyynärrää, neliötuumaa j. n. e. nelion pinta on. (Kuv. 147).

Jos esim. nelion ABCD sivu AB on 7 viivaa, niin pitää nelion pinta-alan oleman 49 neliöviivaa. Sillä jos ne kaksi sivua AB, BC jaetaan kumpiki 7 viivaansa ja jakopisteitse vedetään sivujen suuntaiset viivat, niin tulee neliö jaetuksi 49 neliöviivaansa.

Kuv. 147.

Esim. 1. Kuinka suuri on nelion pinta-ala, jonka sivu on 1 kyynärrä, 9 tefotuumaa? 1089 nel. t. tuumaa eli $1\frac{57}{64}$ neliökyynärrää.

Koska tämä sivu on 33 t. tuumaa, niin on pinta-ala 33×33 neliö-t. tuumaa. Kerroisiko sen siasa sivun kyynärräluvun $1\frac{3}{8}$ itsellensä, niin saisi pinta-alan neliökyynärränsä.

Esim. 2. Kuinka suuri on nelion pinta-ala, kun sivu on 3 jalkaa, 6 kym. tuumaa, 7 kym. viivaa? $13\frac{4689}{10000}$ neliöjalkaa.

Tässä on sivu $3\frac{67}{100}$ jalkaa, ja pinta-ala siis $3\frac{67}{100} \times 3\frac{67}{100}$ nel. jalkaa.

Esim. 3. Puutarha on 250 kyynärrää nelion; mikä on tarhan pinta-ala, tynnyrin ja kappoin luettu? 4 tynnyrin-, $13\frac{13}{14}$ kappanala.

*) Pinta-ala, joka jo sanottaisiin waan alallaki, käytetään tässä semminkin eroitukseksi kautioalasta, josta edes-päin.

Esim. 4. Laattia on 11 kynnärää nelion; mitä sen maalaaminen maksaa 14 kopeikan jälkeen n. kynnärästä? 16 Rupilaa, 94 kop.

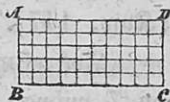
50. §. Etsitään suorakaiteen pinta-ala. (Kuv. 148).

Mittaa suorakaiteen kaksi sivua Kuv. 148.

AB, BC, jotka reunaavat kulman.

Kerro kumpaisenki kynnärä- eli tuuma-
luku j. n. e. toinen toisellansa, niin sa-

noo tulo, kuinka monta n. kynnärää eli n. tuumaa j. n. e. suorakaiteen pinta-ala on.

Jos esim. sivu AB on 5 kym. viivaa, ja BC 9 kym. viivaa, niin on suorakaiteen pinta-ala 45 nelidkymmenviivaa. Tämä selkenee parahite, jos suorakaide jaetaan ruutuloihin.

Muist. Kumpiki sivu pitää luettaman samassa pituusmitassa.

Esim. 1. Mikä on suorakaiteen pinta-ala, kun kulmahylät ovat toinen 3 jalkaa ja toinen 2 jalkaa, 4 kym. tuumaa? $7\frac{1}{2}$ n. jalkaa.

Esim. 2. Kujonen, 90 kynnärän pituinen ja $12\frac{1}{2}$ kynnärän levyinen, on kiwetettävä; mitä se maksaa 2 kopeikan jälkeen n. kynnärästä? 22 Rup. 50 kop.

Esim. 3. Kuinka paljo lautoja tarvitaan kattoon, joka on 18 kynnärää pitkä ja 14 kynnärää, 16 t. tuumaa lewiä, kuin joka lauta on 9 kynnärän pituinen ja 11 t. tuuman levyinen? — 5 tolttia ja 4 lautaa.

Ensin etsitään katon ja yhden laudan ala (molemmat esim. nelidkynnärisinä); sitten jaetaan ensi sama toisella, koska osuus näyttää lautojen luvun.

Esim. 4. Kuinka monta arkkia paperia menee seinän verhoittamiseen, kuin arkin pituus on 22 t. tuu-

maa ja leveys 18 t. tuumaa — ja seinän pituus 15 kynnärää ja korkeus 9 kynnärää? $196\frac{2}{11}$ ark.

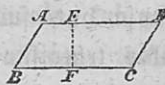
Esim. 5. Suorakaiteen muotoinen pelto on 430 kynnärän pituinen ja 216 kynnärän lewyinen; mikä on sen pinta-ala tynnyrin ja kappoin tuettuna? 6 tynnyrin- ja $19\frac{1}{35}$ kappanala.

Esim. 6. 14 kynnärää pitkä ja $12\frac{1}{2}$ kynnärää lewiä laattia on tehtävä kivestä, kuin joka kiwi on 20 t. tuumaa neliön; paljoko niitä menee ja mitä se maksaa $6\frac{1}{2}$ kopeikan jälkeen kivestä? 252 kiwiä; 16 Rup. 38 kop.

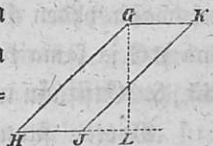
51. §. Siivu, jolla suunnikas ajatellaan mi. atessa asetetuna, kutsutaan suunnikkaan asemaksi. Suunnikkaan korko on se suora viiva, joka vastaa-
wasta sivusta vedetään kohtisuorin asemata vastaan. (Kuv. 149, 150).

Niin on EF suunnikkaan ABCD:n korko, jos BC eli AD otetaan asemaksi. Suunnikkaassa GHJK, jonka korkoviiva sattuu aseman HJ ulkopuolelle, on GL suunnikkaan korko. Suorakaiteen korko on yksi asemata vastaan kohtisuora sivunsa.

Kuv. 149.

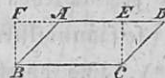
Kuv. 150.

52. §. Jokainen winokulmainen suunnikas ABCD on yhtä suuri, kuin suorakaide FBCE, jolla on sen kanssa sama asema BC ja sama korko CE. (Kuv. 151).

Sillä koska FE on yhtäsuuri, kuin BC (§. 44), ja BC, kuin AD, niin pitää FE:n oleman yhtä suuren, kuin AD. Ota pois yhteinen osa AE, niin on sivu FA

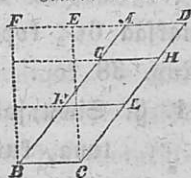
Kuv. 151.

kolmiossa **FBA** yhtä suuri, kuin sivu **ED** kolmiossa **ECD**. Toiset sivut **FB**, **BA** yhdessä kolmiossa ovat myös yhtä suuret, kuin vastaavansa **EC**, **CD** toisessa (§. 44). Sentähden voivat nämä kolmiot peittää toisensa (§. 23). Jos siis suunnikkaasta **ABCD** leikataan kolmio **ECD** ja asetetaan niinkuin **FBA**, niin muuttuu suunnikas suorakaiteeksi, samalla asemalla ja korolla.

Muist. Tapahtuu wälistä, että sivu **AD** (Kuv. 152) tulee kokonansa ulkopuolelle kohtisuoraa viivaa **CE**. Jos silloin suunnikas **ABCD** jaetaan suorilla, aseman suuntaisilla, viivoilla **GH**, **KL** j. n. e. useampaan pienempään suun-

Kuv. 152.

nikkaasen, niin tulevat kaikki niiden asemat **GH**, **KL**, **BC** yhdenpituisiksi keskenänsä (§. 44) ja kaikki korot yhteensä yhtä suureksi kuin **EC**. Jos siis joka pieni suunnikas tehtäisiin suorakaiteeksi, niinkuin tätä ennen on neuvottu, ja ne asetettaisiin päälletyksin, niin tekisivät ne waan yhden suorakaiteen **FBCE**, jolla on sama asema **BC** ja sama korko **CE**, kuin suunnikkaalla **ABCD** *).

33. §. Etstätään winokulmaisen suunnikkaan pinta-ala.

Mittaa suunnikkaan asema ja korko. Kerro aseman kynnärä- eli tuuma- luku j. n. e. koron luvulla, niin näytetään tulo, kuinka monta nel. kynnärää, tuumaa j. n. e. suunnikkaan pinta-ala on **).

*) Tehdäksensä tämän vielä silminnähäwämmäksi, woipi peristä tehdä semmoisen winokulmaisen suunnikkaan, leikata se säännöllisesti kappaleiksi ja sowittaa osat suorakaiteeksi.

**) Tämä opettama sanotaan lyhemmin näin: Kerro asema korolla, niin saat suunnikkaan pinta-alan.

(Kuv. 51 §). Jos esim. asema BC on 8 kym. viivaa ja korko EF 3 kym. viivaa, niin pitää suunnikkaan $ABCD$ pinta-alan oleman 24 n. k. viivaa. Sillä suunnikas on sen suorakaiteen kokoinen, jolla on BC asemana ja EF korkona (§. 52) ja tämän suorakaiteen pintaala on 24 n. k. viivaa (§. 50).

§sim. 1. Kuinka suuri on suunnikkaan pinta-ala, kun asema on 9 ja korko $3\frac{1}{2}$ kynnärää? $31\frac{1}{2}$ n. kynnärää.

§sim. 2. Mikä on tasawinon pinta-ala, kun sivu on 1,9 k. tuumaa ja yksi kulmista 30° ? $1,805$ n. k. tuumaa.

Tasawino viiwataan §. 47 jälkeen, Muist. Yhden sivun asemaksi valittua otetaan korko harpilla niin, että sen toinen kärki asetetaan johonkuhun pisteeseen vastaavalla sivulla ja toisella vedetään kaari, joka asemata sivuu.

§sim. 3. Mikä on winokaitteen pinta-ala, kun yksi kulma on 45° ja kylistä toinen 9 k. viivaa, toinen 1 k. tuumaa, 7 k. viivaa? 108 n. k. viiwan paikoilla.

54. §. Sivun, jolla kolmio ajatellaan mitatesja asetettuna, kutsutaan kolmion asemaksi. Kolmion korko on se suora viiva, joka asemaa vastaanwasta kulmakärestä vedetään kohtisuorin sitä vastaan. Katso Wiiv. Opin N:o 63.

55. §. Etshitään kolmion ABC pinta-ala. (Kuv. 153).

Mittaa kolmion asema ja korko. Kuv. 153.
Kerro asema korolla; niin on puoli tuloa kolmion pinta-ala.

Sillä kolmio on puoli suunnikkaasta $ABCE$ (§. 44). Nyt saadaan tämän suunnikkaan pinta-ala sillä, että asema BC ker-

rotaan korolla **AD** (§. 53). Sentähden on kolmion **ABC** pinta-ala puoli **BC**-n ja **AD**-n tuloa.

Muist. Kolmion pinta-ala voi kohta löydetää, jos asema kerrotaan puolella korkoa, eli korko puolella asemaa. Semminkin sowelias on tämä keino, kuin puoli korkoa ja asemaa on täysi luku.

Esim. 1. Kuinka suuri on kolmion pinta-ala, kun asema on 60 ja korko 20 kynnärää? 600 n. kynnärää.

Esim. 2. Mikä on suorakulmaisen kolmion pinta-ala, kuin suoran kulman kylet ovat toinen 32, toinen 17 jalkaa? 272 n. jalkaa.

Suorakulmaisesa kolmiossa woipi suoran kulman kylistä otettaa toinen asemaksi, toinen koroksi.

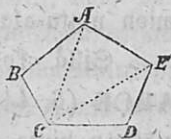
Esim. 3. Mikä on kolmion pinta-ala, kun sivut ovat: 1 f. tuuma, — 1 f. tuuma ja 2 f. wiivaa, — 1 f. tuuma ja 6 f. wiivaa? $59\frac{92}{100}$ n. f. wiivaa. Kolmio wiivataan §. 24 jälkeen. Otetaanko pisin sivu asemaksi, niin ei tarvitse pitentää asemata, saadaksensa koron.

Esim. 4. Kolmion mukainen pelto on 720 kynnärää pitkä ja 412 kynnärää lewiä (korfia); mikä on pellon pinta-ala tynnyrin ja kappoin luettu? 10 tynnyrin-, $17\frac{29}{35}$ kappanala.

Esim. 5. Toinen kolmion moinen pelto on 735 kynnärää pituudeltaan, 240 lewydeltään (koroltaan) ja on wuorottu 36 Rupilalla wuodessa; paljoko se tekee tynnyrin alalta? 5 Rupilaa $71\frac{3}{7}$ kop.

56. §. Etstätään suorawiivaisen kuwi- Kuw. 154.
on, kuin monisiiwuisen tahansa,
pinta-ala. (Kuw. 154).

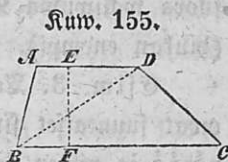
Olkoon **ABCDE** suorawiivainen kuwio. Täa se kolmioihin ja hae joka

Kolmion pinta-ala erikseen; liitä ne sitten yhteen, niin saat koko kuvion pinta-alan.

Muist. Tulisi mitattavaksi joku tilus, jonka rajat eivät kaikki ole suorita viivoja, niin voipi epäsuorien sijaan ottaa niin vedettyjä suorita, että ne toiselta paikoin omistavat niin paljo alaa, kuin toisella heittävät.

57. §. Jos epäkä ABCD (Kuv. 155), jonka sivut AD, BC ovat suuntaiset, tulee mitattavaksi; niin voi sen halkaisialla jakaa kahteen

kolmioon ABD, DBC, etsiä erikseen kummankin pinta-alan, luottaa ne yhteen ja niinmuodoin saada epäkkään pinta-alan.

Mutta jos BC otetaan kolmion DBC:n, ja AD kolmion BAD:n asemaksi, niin sopii EF kumpaisenki koroksi. Sentähden voipi (niinkuin seuraavassa §:ssa tulee näytettäväksi) kohta määrätä koko epäkkään pinta-alan, halkaisiata vetämättäki.

58. §. Etsitään epäkkään ABCD (K. 155) pinta-ala.

Mittaa suuntaiset sivut AD, BC ja niiden kohdistuora väliwiiva EF. Luota AD ja BC yhteen ja kerro summa puolella EF, niin on tulo epäkkään ABCD pinta-ala.

Sillä kolmion DBC pinta-ala saadaan, jos BC kerrotaan puolella EF. Samate saadaan kolmion BAD pinta-ala, jos AD kerrotaan puolella EF. Seuraten siitä saadaan epäkkään ABCD pinta-ala, jos AD:n ja BC:n summa kerrotaan puolella EF.

Esim. 1. Mikä on epäkkään pinta-ala, kun suuntaiset sivut ovat toinen $2\frac{1}{2}$, toinen 3 kynnärää ja niiden kohtisuora wäliviiva $1\frac{1}{4}$ kynnärää? $3\frac{7}{16}$ n. kynnärää.

Esim. 2. Kuinka monta tynnyriä ja kappaa wetää epäkkään muotoinen pelto, kun suuntaiset sivut ovat toinen 624, toinen 450 kynnärää ja niiden kohtisuora wäliviiva 213 kynnärää? 8 tynn. $5\frac{1}{10}$ kappaa (hiukan enempi).

Esim. 3. Toisella epäkkään mukaisella tiluksella ovat suuntaiset sivut toinen 1960, toinen 1439 kynnärää ja niiden kohtisuora wäliviiva 824 kynnärää; kysytään, kuinka monen tynnyrin ja kappan ala se on? 100 tynnyriä, $29\frac{1}{350}$ kappaa.

59. §. Jos säännöllisen monisivukkaan *) keskestä wedetään suorat viivat joka kulmapisteesen, niin jakautuu monisivukas niin moneen yhtä suureen kolmioon, kuin sillä on sivuja (Katso Wiim. Opin N:o 59. Muist.) Saadaksensa tietää säännöllisen monisivukkaan pinta-alan, ei tarvitse siis hakea paitfi yhden kolmion pinta-alan ja kertoa se monisivukkaan sivujen lu'ulla.

60. §. Etjitään säännöllisen monisivukkaan pinta-ala. (Kuv. 156).

Olkoon se nyt esim. säännöllinen kuusisivukas ABCDEF, jonka pinta-ala etjitään, ja wedetään keskestä G suorat viivat GE, GD yhden sivun

*) Suoraviivaiset kuviot, joilla on useampi kuin neljä sivua, on monisivukas.

ED päätepisteihin. Mittaa kolmion **GED** asema **ED** ja forko **GH**. Kerro **ED** puolella **GH**, ja sen tulo sivujen lu'ulla **6**, niin saat säännöllisen monisivukkaam pinta-alan.

Muist. Koska tulontekiäin järjestyks saapi kertoessa olla mikä hyvänsä, niin olisi ensin woinut kertoa sivun **ED** 6-lla ja sen tulo puolella kohtisuoraa viivaa **GH**. Sentähden voi säännöllisen monisivukkaam pinta-ala myös löydetä, jos ensin etsii koko ympäryksen ja sitten kertoo sen puolella kohtisuoraa väliä keskestä yhteen hänen sivuistansa.

61. §. Etsitään annetun pyörön napa. (Kuv. 157).

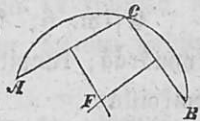
Ota kaksi pistettä **A, B**, missä tahdot pyörön piirillä ja vedä jänne **AB**. Leikkaa **AB** kahdella pisteessä **C**; vedä sitten pisteestä **C** kohtisuora viiva **DE** ja leikkaa se kahdella **F**-ssä, niin on **F** pyörön napa. Nawan näin löydetään saapi koettaen tietää.

Kuv. 157.

62. §. Etsitään annetun kaaren **AB** napa. (Kuv. 158).

Ota omin mielin kaarella **AB** piste **C** ja vedä jänneet **AC, CB**. Leikkaa ne kumpiki kahdella ja vedä leikka-

Kuv. 158.

uspisteistä kohtisuorat viivat **DF, EF**. Piste **F**, jossa viivat leikkaavat toisensa, on nyt kaaren napa. Sillä jos koko pyörö olisi viivattuna ja viivat **DF, EF** pitennettäisiin kahden puolen aina piiriin asti, niin nämä viivat (edell. §-n jälkeen) kääntäisivät nawatse, jona siis pitää oleman niiden leikkauspisteen.

63. §. Etsitään pyöröpiirin pituus, kuin keskiö on tietty — eli takaperin.

Laskein on löydetty, kunkin pyöröpiirin olewan $3,14 \dots$ (eli liki $3\frac{1}{7}$) keskiön pituutta. Piiri saadaan siis, jos keskiö kerrotaan $3,14 \dots$ lla; keskiö taas, jos piiri jaetaan $3,14 \dots$ lla.

Esim. 1. Kuinka pitkä on pyöröpiiri, jonka säde on 3 hyynärrää? 18 hyynärrää, $20\frac{1}{25}$ tuumaa.

Tässä on keskiö 6 hyynärrää ja piiri siis $3,14 \times 6$ hyynärrää.

Esim. 2. Pyörä, jonka keskiö on 5 jalkaa, raudoitetaan; minpitäinen kiekko siihen tarwitaan? $15,7$ jalan.

Esim. 3. Kuinka monesti pyörähtää penikulman matkalla ratas, jonka keskiö on $2\frac{1}{4}$ hyynärrää? Liki 2547 kertaa.

Joka pyöräyksellä joudutaan rataspiirin pituus. Sentähden on se ensin määrättävä ja sitten montako femmoista penikulmaan menee.

Esim. 4. Puun ympärys on 7 jalkaa, kuinka pitkä keskiö? $2,229$ jalkaa.

Esim. 5. Toisen puun ympärys on $4,75$ jalkaa; kuinka pitkä keskiö? $1,512$ jalkaa.

Esim. 6. Pyörä torni on ympärykseltään 54 hyynärrää; kunpituinen keskiö? 17 hyynärrän, 4 tuuman paikoilla.

Esim. 7. Arwellaan tehdä pyöräksäinen pöytä, jonka ääreen 12 henkeä pitäisi sopiman; jos $\frac{5}{6}$ hyynärrää luetaan henkeä kohti, minpituiseksi on pöydän keskiö tehtävä? 3 hyynärrän, 4 tuuman paikoilla.

64. §. Kuta useampi siwu säännöllisellä monisiwukkaalla on, sitä enemmin muodostuu se pyörön näköiseksi. Sentähden woipi pitää itse pyörön säännöllisenä monisiwukkaana, jolla on määrät-

töman monta sivua. Mjätellaanko nyt tämä monisivukas keskestänsä (nawastansa) jaettuna kaikkiin kolmioihinsa, niin tulee niiden jokaisen korke sätteen pituiseksi. Pyörön ala saadaan siis, jos koko piiri jaetaan puolella sädettä (Katso Muist. §. 60).

65. §. Etsitään annetun pyörön pinta-ala.

Mittaa pyörön keskiö, kerro se $3,11$. .lla, niin saat piirin (§. 63); kerro piiri puolella sädettä, niin on pyörön pinta-ala saatu (§. 64).

Muist. Soweliaammin saadaan pyörön pinta-ala jos säde kerrotaan itsellänsä ja tulo $3,14$. .lla.

Esim. 1. Pyörön säde on 6 tuumaa; kuinka suuri on sen pinta? $113,01$ n. tuumaa.

Esim. 2. Kuinka suuri on pinnaltansa pyörören-
gas (kahden samanapaisen pyörön välitila), kuin ulko-
pyörön säde on $9,25$ jalkaa ja sisäpyörön 7 jalkaa?
 $114,89625$ n. jalkaa.

Pyörörenkaan ala saadaan, jos sisäpyörön ala otetaan ulkopyörön alasta.

Esim. 3. Torven pisin keskiö on 11 tuumaa ja paksuus $2\frac{1}{2}$ tuumaa; kuinka suuri on torven pohja-
pinta? $66,725$ n. tuumaa.

Torven pohjapinta on pyörörenkas; ulkopyörön säde $5\frac{1}{2}$ ja sisäpyörön 3 tuumaa.

66. §. Etsitään pyörökaaren pituus, kuin säde ja kaaren pykäläluku on tietty.

Pyörökaaren pykäläluku sanoo, kuinka monta 360-tä piirin osaa kaari on. Koska siis tahdotaan tietää annetun kaaren pituus, etsitään ensin koko piirin pituus ja kerrotaan se murtolu'ulla, jonka osoittajana

on kaaren pykäläluku ja nimittäjänä 360. Olkoon esim. säde 4 fym. tuumaa ja kaari 37° , niin on koko piirin pituus $3,14 \times 8$ f. tuumaa, ja kaaren pituus $37/360 \times 3,14 \times 8$ fymmentuumaa.

67. §. Etstätään pyöröleikkaleen pinta-ala.

Mittaa säde ja kaaren (eli napakulman) pykäläluku. Määrää senjalkeen kaaren pituus (§. 66). Kerro kaaren pituus puolella sädettä, niin saat leikkaleen pinta-alan.

K. 159.

Olkoon esim. säde **AB** (Kuv. 159) 4 f. tuumaa, ja kulma **A** 37° , niin on leikkaleen **ABC** pinta-ala $2 \times 37/360 \times 3,14 \times 8$ nelikymmentuumaa.

68. §. Etstätään pyörökannan **ABD** pinta-ala. (Kuv. 160).

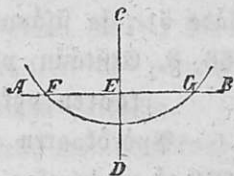
Etä napa **C** (§. 62) ja wedä säteet **AC**, **BC**. Määrää leikkaleen **CADB** pinta-ala (§. 67) ja myös kolmion **ACB** pinta-ala (§. 55). Ota kolmion pinta-ala leikkaleen pinta-alasta, niin on jääpää kannan pinta-ala.

69. §. Wiivataan soikio, kun suurempi ja pienempi keskio on tietty. (Kuv. 161).

Olkoot suurempana ja pienempänä keskionä toisiansa vastaan kohtisuorat wiivat **AB**, **CD**, jotka leikkaavat toisensa kahtia pisteessä **E**. Ota **C** napaaksi ja wiivaa **EA**-n pituisella säteellä kaari joka leikkaa **AB**-n kahdessa pisteessä **F**, **G**. Näistä tulee nyt soikion terät. Pane niihin kumpai-

Kuv. 161.

seenki nästa ja nästojen ympärille päistänsä solmittu rihma, jonka koko pituus on kahta suurempi AG-tä. Wedä viimein köyrywiwa Wiiv. Dpin N:o 84 jälkeen.

70. §. Etstätään soikion pinta-ala.

Kerro puoli suurempaa keskiötä puolella pienempää ja tulo $3,14 \dots$ lla, niin saat soikion pinta-alan.

Tätä todistaa ei ole tässä sopiwa.

Esim. 1. Mitä on soikion pinta-ala, kun suurempi keskiö on 4 tuumaa ja pienempi $3\frac{1}{2}$ n. tuumaa.

Esim. 2. Kuinka suuri on soikian sammion pohjapinta, kun pituus on 6 jalkaa ja leveys $4\frac{1}{2}$? $20,538$ n. jalkaa.

Esim. 3. Kuinka suuri on soikian tarhayenkin pinta-ala, joka on 20 kynnärän pituinen ja 13 kynnärän lewyinen? $204,1$ n. kynnärää.

Tilawain kuviain eli täyttiäin mitannosta.

71. §. Täyttiäin mitta.

Kuutio, jonka särmä on kynnärä, kutsutaan kuutiokynnäräksi. Kuutiojalka, kuutio tuuma j. n. e. ovat samate kuutioita, joidenka särmä on yksi jalka, yksi tuuma j. n. e. Semmoiset ovat otetut tilawain kuviain eli täyttiäin mitaksi. Täyttiäin koko sisusta ja ulotus kutsutaan sen kuutioalaksi.

Määrätöksensä, kuinka monta kuutiokymmenwiwaa yksi kuutiokymmentuuma tekee, ajatellaan kuutiokymmentuunaa jaettuna 10-teen päälletyksiin pantuhun nelisnurkkaiseen wuolekkeesen eli liuskaan, joiden korko on kymmenwiwa. Tokainen näistä sattaa nyt jaettaa

Kymmeneen nelisnurkkaiseen kappaleeseen, joiden pituus on 1 kymmentuuma ja leveys 1 nelikymmenwiiva. Saetaan vielä joka kappale 10-teen kuutioon, niin saadaan kuutiokymmenwiivoja. Yksi kuutiokymmentuuma on siis $10 \times 10 \times 10$ eli 1000 kuutiokymmenwiiva. Samate on kuutio syli $3 \times 3 \times 3$ eli 27 kuutiokymmenwiivää j. n. e.

Tästä on nähtävä syy seuraavaan kuutiomitan ja'antaan:

Tekomitta.

- 1. Kuutiosyli ($= 3 \times 3 \times 3$) = 27 kuutiokymmenwiivää.
- 1. Kuutiokymmenwiivä ($= 4 \times 4 \times 4$) = 64 kuutiokorttelia.
- 1. Kuutiokortteli (k. waaksa) ($= 6 \times 6 \times 6$) = 216 kuutiotekotuumaa.
- 1. Kuutiotekotuumaa ($= 12 \times 12 \times 12$) = 1728 kuutiotekowiivaa.
- 1. Kuutiotekowiiva ($= 12 \times 12 \times 12$) = 1728 kuutiotekorahtua j. n. e.

Kymmenmitta.

- 1. Kuutiotanke ($= 10 \times 10 \times 10$) = 1000 kuutiojalkaa.
- 1. Kuutiojalka ($= 10 \times 10 \times 10$) = 1000 kuutiokymmentuuma.
- 1. Kuutiokymmentuuma ($= 10 \times 10 \times 10$) = 1000 kuutiokymmenwiivaa.
- 1. Kuutiokymmenwiiva ($= 10 \times 10 \times 10$) 1000 kuutiokymmenrahtua j. n. e.

Kuutiopeninkulma tekee $6000 \times 6000 \times 6000$ eli 216,000,000,000 kuutiokymmentuomaa.

Kuivien ja märkien tavaroin mitannossa käytetään myös toisenlaatuisia mittoja, niinkuin tynnyri, kappi, kannu j. n. e.; tehden, paitsi mitä §. 48 jo

fanottiin, 1 Tynnyri = 6 f. f. jalkaa, 300 f. f. tuumaa; 1 kappi = 210 f. f. tuumaa, 1 kannu = 100 f. f. tuumaa; ja 1 tynnyri märkeä tavarata = 48 kannua eli 4800 f. f. tuumaa

72. §. Etstätään itse kuution kuutioala.

Mittaa yksi kuution särmistä. Kerro sen kynnärä- eli tuuma- luku j. n. e. itsellensä ja sen tulo särmän pituuslu'ulla, niin saat kuutioalan kuutio-kynnärisä eli tuumissa j. n. e.

Jos esim. särmä olisi 6 viivaa, niin pitää kuutioalan oleman $6 \times 6 \times 6$ eli 216 kuutioviivaa. Sillä kuutio woipi jaettaa 216-een kuutio-kymmenviivaisen kuution (Katso edell. §).

Esim. 1. Kuinka suuri on kuution ala, kun särmä on $1\frac{1}{2}$ kynnärän pituinen? $3,375$ kuutio-kynnäriä.

Esim. 2. Kuinka monta tynnyriä riistaa (eloa) sopii kuutiommoiseen hinkaloon (laariin), jonka särmä on $5,6$ jalkaa? 27 tynnyriä, $26\frac{2}{15}$ kappia.

73. §. Suora särmiö, jonka asemana on suorakaide, kutsutaan suorakaiteiseksi särmiöksi.

Muist. Suorakaiteinen särmiö rajataan kuudelta suorakulmaiselta suunnikkaalta.

74. §. Etstätään suorakaiteisen särmiön kuutioala.

Mittaa suorakaiteisen särmiön pituus, leveys ja korkeus. Kerro ne toinen toisellansa, niin saat suorakaiteisen särmiön kuutioalan.

Olkoon esim. suorakaiteisen särmiön pituus 12, leveys 5 ja korko 7 tuumaa; niin on kuutioalansa 420 kuutio-tuumaa.

Sillä, pituuden ensin kerrottua leveydellä, näyttää tulo, suorakaiteisen särmiön aseman eli pohja-

pinnan olevan 60 neliötuumaa, ja samalla myös, 60 kuutiotuumaa olevan alimmaisessa, tuuman korkeudessa, liuskassa. Mutta nyt on suorakaiteinen särmiö 7 tuumaa korkea ja vastaa siis 7 semmoista liuskaa. Senteähden on suorakaiteisen särmiön kuutioala 7 kertaa 60 eli 420 kuutiotuumaa.

Esim. 1. Mikä on kuutioala, kuin pituus on 14, leveys 10 ja korkeus 6 kynnärää? 840 kuutiohyvärää.

Esim. 2. Kellari on kairwettava 5 kynnärää, 8 t. tuumaa syvä, 6 kynnärää lewiä ja 7 kynnärää pitkä; kuinka suuri on sen kuutioala ja mikä työpalkka 8 kopeikan jälkeen kuutio kynnärästä? 224 k. kynnärää ja kustannus 17 Rup. 92 kop.

Esim. 3. Hirsi on 15 jalkaa pitkä ja 1,7 jalkaa neliön; kuinka suuri kuutioala? 43,35 k. jalkaa.

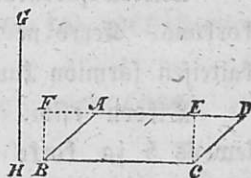
Esim. 4. Kuinka monta kannua rhyiniä sopii laariin, joka on $2\frac{1}{2}$ kynnärää pitkä, $1\frac{1}{2}$ kynnärää korkea ja 18 t. tuumaa lewiä? 225 kannua.

75. §. Etjätään suoran särmiön kuutioala, kun asemana on winokulmainen suunnikas.

Haie sen winokulmaisen suunnikkaan pinta-ala, joka on särmiön asemana ja kerro se korolla, niin on kuutioala saatu.

Sillä olkoon ABCD (Kuv. 162) särmiön asemana ja GH sen korkeus. Silloin nähdään, että särmiö woi muutettaa suorakaiteiseksi, jonka asemana on suorakaide FBCE, sillä, että kolmitahkoinen särmiö, jonka asemana on kolmio CED, leikataan pois ja muutetaan tilaan FBA. Tämän suora-

Kuv. 162.

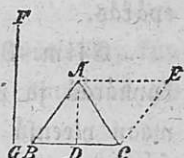

faitaisen särmiön (ja siis muunki särmiön) kuutioala löydetään, jos BC ferrotaan CE -llä ja tulo GH -lla (§. 74).

76. §. Etstätään kolmitahkoisen särmiön kuutioala. (Kuv. 163).

Etši ensin sen kolmion pinta-ala, joka on särmiön asemana. Kerro tämä ala särmiön korolla, niin saat waditun kuutioalan.

Kuv. 163.

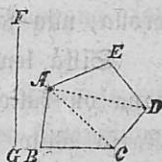

Sillä olkoon kolmio ABC särmiön asemana ja FG korkeana. Nyt on tämä kolmitahkoinen särmiö puoli nelitahkoista, jonka asemana on suunnikas $ABCE$ ja korkeana FG . Mutta nelitahkoisen särmiön kuutioala saadaan, jos BC ferrotaan AD -llä ja tulo FG -llä (edell. §). Kolmitahkoisen särmiön kuutioala saadaan siis, jos BC ferrotaan puolella AD -tä ja tulo FG -llä.

77. §. Etstätään minkä särmiön kuutioala hyvänsä.

Etši särmiön aseman ala. Kerro se särmiön korolla, niin löydät kuutioalan.

Kuv. 164.

Sillä olkoon $ABCDE$ särmiön asemana ja FG sen korkeana.

Särmiö voi nyt jaettaa useampaan kolmitahkoiseen särmiöön, joidenka kuutioala saadaan, jos joka kolmion ABC , ACD , ADE pinta-ala erikseen ferrotaan korolla FG . Koko särmiön kuutioala läsiteetään siis, jos kolmioiden pinta-alan summa ferrotaan FG -llä.

Esim. 1. Mikä on särmiön kuutioala, kun korkeus on 3 jalkaa, ja kun asema woipi jaettaa kolmeen kol-

mioon, joiden pinnat ovat 1,53 n. jalkaa, 67 n. fym. tuumaa ja 30 n. fym. tuumaa? 7,5 fuut. jalkaa.

Esim. 2. Kivi-seinä on 25 fynnärää pitkä ja 3 fynnärää korkea; alaalta 2½ ja yläältä 2 fynnärää lewiä; mikä on sen kuutioala? 168¾ fuut. fynnärää.

Särmiön korke on tässä 25 fynnärää; asema on epäkäs.

Esim. 3. 120 sylen pituinen oja on yläältä 3¼ fynnärää ja pohjalta 2 fynnärää 9 t. tuumaa lewiä, waan yleensä 1¾ fynnärää syvä; kuinka paljo maata tarvitaan ojan peittämiseen? 17717/8 fuut. fynnärää.

78. §. Etstätään kulion kuutioala ja köyrypinta.

1-ksi Etä sen pyörön pinta-ala, joka on kulion asemana. Kerro se kulion korolla, niin saat kuutioalan.

Sillä pyörön voi pitää säännöllisenä monisivuisena, jolla on määrättömän monta sivua §. 64) ja seuraten siitä myös kulion suorana särmiönä, jolla on määrättömän monta sivua.

2-ksi Etä kulion aseman piiri ja kerro se kulion korolla, niin saat kulion köyrypinnan.

Sillä lewitettynä on kulio suorakaide, jonka asemana on kulion asemapiiri ja korke sama kuin kulionki (Katso Wiiv. Dpin Viite).

Esim. 1. Kuinka monta kannua wetää sammio, kun pohjapiiri on 17, ja korkeus 4 jalkaa? 920,38.

Esim. 2. Mikä on tasapakjun, soikiopohjan astian kuutioala, kun korkeus on 15, suurempi keskio 12 ja pienempi 7 tuumaa? 939,1 fuut. tuumaa.

Esim. 3. Mikä on kulion köyrypinnan ala, kun korkeus on 5 ja pohjakeskiö 1½ fynnärää? 23,55 n. fynnärää.

79. §. Etstätään suoraa suipon kuutioala.

Etä suipon aseman pinta-ala. Kerro se $\frac{1}{3}$ -lla suipon forkoa *), niin saat kuutioalan.

Tätä todistaa on tässä sopimaton. Waan haluaako kuitenki koetella osoituksen oikeutta, niin woipi ensin näin määrätä suipon kuutioalan ja sitten etsiä sen §. 82 jälkeen.

Esim. 1. Mikä on suoraa suipon kuutioala, kun forko on 12 tuumaa ja asema 20 n. tuumaa? 80 kuutio-tuumaa.

Esim. 2. Suora nelitahkoinen suippo on haettava kivestä. Koron pitää oleman 7 jalkaa, aseman taas nelion, jonka sivu on $3,26$ jalkaa. Kuinka paljo tulee suippo painamaan, kuin joka kuutiojalka käytettyä kivilaatua on 8 leiwiskää ja $3\frac{1}{4}$ naulaa raskas? 4048,22. . . naulaa.

80. §. Etstätään kartion kuutioala ja köyrypinta.

1-ksi) Hae kartion aseman pinta-ala. Kerro se $\frac{1}{3}$ -lla kartion forkoa, niin on tulo kartion kuutioala.

Sillä kartio voi pidettä suorana suippona, jolla on määrättömän monta sivua.

2-ksi) Hae kartion aseman piiri. Kerro se puolella kartion sivua **), niin saat kartion köyrypinnan.

Sillä kartion köyrypinta, lewitettynä on pyöröleikkale, jonka kaari on kartion aseman piiri, ja säde kartion sivu (Katso Wiiv. Dpin Liite).

Esim. 1. Mikä on kartion kuutioala, kun pohja-keski on 4 ja forko 9 tuumaa? 37,68 kuut. tuumaa.

*) Suipon forko on kären ja aseman kohtisuora wäli.

**) Kartion sivulla ymmärretään kären ja asemapiirin suorawivainen wäli.

Esim. 2. Tornin katto on kartio, jonka pohja-
piiri on 70 ja sivu 130 jalkaa. Kuin tämä katto
nyt tulee maškittetawaksi, mitä se maksaa 12 kopeikan
jälkeen n. jalasta? 547 Rupilaa $93\frac{1}{3}$ kop.

Esim. 3. Mitä maksaa kartiommoisen tornin maa-
laaminen, kun pohjasäde on 5,25 ja sivu 53 jalkaa,
6-n kopeikan jälkeen joka neliköyhynärästä? 13 Rupi-
laa, 10,55 kop.

31. §. Etjätään pallon kuutio- ja pinta-ala.

Pallo pitää $\frac{2}{3}$ kuliota, jonka pohjakeskiö ja korkeus
on kumpiki pallon keskiön pituinen.

Pallon pinta on 4 kertaa suurempi pyörön pinta,
jolla on sama keskiö.

Tätä ei sowi tässä todistaa.

Esim. 1. Mikä on pallon kuutioala, kun keskiö
on 1 jalka? 0,52... kuut. jalkaa.

Esim. 2. Mikä on saman pallon pinta-ala? 3,14
n. jalkaa.

Esim. 3. Mikä on onnen tykkikuulan kuutioala,
kun koko keskiö on 16 fym. tuumaa ja ympäröksen
pakisuus 2,5 fym. tuumaa? 1447,01... k. f. tuumaa.

32. §. Etjätään täyttiön, minkä hywänsä, kuutioala.

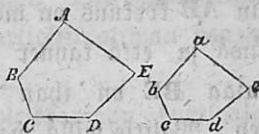
Pane määrättävä kappale astiaan, jonka kuutioala
on tietty. Täytä se sitten wedellä eli hiedalla. Mit-
taa weden eli hiedan kuutioala ja ota se astian kuu-
tioalasta, niin on jäännös kappaleen kuutioala.

Muist. Mielisikö tällä keinon mitata kappaleen,
jota ei woi muuttaa, esim. suuren kiven, niin raken-
netaan sen ympärille suorakaiteinen särmiö, joka täy-
tetään hiedalla; sitten tehdään, niinkuin ennen on sa-
nottu.

Kuvioin mukaisuuteen perustetut mitannot.

83 §. Kaksi suoraviivaiſta kuviota **ABCDE**, **abede** (Kuv. 165) sanotaan olewan mukaiset, jos ne muodoltansa ovat aivan yhdenmõiset, joski kohta epå suuret.

Kuv. 165.

Kuvioin mukaisuuteen waaditaan,

1-ksi) että jokainen kulma yhdesjå kuviossa on vastaawansa kokoinen toisesjå (kulma **A** yhtå suuri, kuin **a**, **B** kuin **b**, **C** kuin **c** j. n. e). 2-ksi) että kummanki kuvion vastaawat sivuparit ovat keskenånså verrannolliset ($AB : BC = ab : be$, $BC : CD = bc : cd$ j. n. e).

84 §. Wakuuttaakseen itseånså

Kuv. 166.

kahden suoraviivaisen kuvion (Kuv. 166). mukaisuudesta, kuin niillå on useampi, kuin 3 sivua, pi-

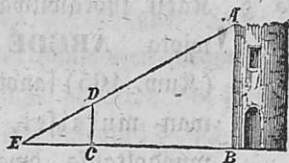
tåå erikseen kulmien ja erikseen sivujen mukaisuus tarkattaman. Waan jos kuviot ovat kolmioita, niin seuraa toinen toisestansa. Jos esim. kolmioisjå **ABC**, **abc** kulma **A** on yhtå suuri kuin **a**, **B** kuin **b**, **C** kuin **c**, niin on myõs $AB : BC = ab : bc$, $BC : CA = bc : ca$ ja $CA : AB = ca : ab$. Ja takaperin: Jos sivut ovat verrannolliset, niin ovat kolmiot keskenånså tasakulmaisjå.

Tåtå todistaa ei ole tåsså tilaisuus.

33. §. Määrätään kappaleen korkeus, jota ei yllä mitata. (Kuv. 167).

Olkoon niin, että tornin AB korkeus on määrätävä ja että tanner pitkin linjaa BE on ihan tasainen. Valitse millä matkalla

Kuv. 167.

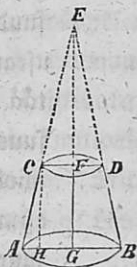

hyvänsä AB -stä piste C ja lyö siinä seiväs DC kohdalleen maahan. Merkitse wainiolla piste E jossa tornin harja silmissä peitetään seivään yläpäätepisteeltä. Nyt ovat kolmiot ECD , EBA tasakulmaiset keskenänsä ja siis mukaisetki (edell. §), seurana josta $EC : CD = EB : BA$. Jos siis mitataan wälit EC , EB ja korkeus DC , niin woipi werranto-laskein määrätä koron AB .

Muist. Jos linjan ei pääse E -stä B -hen, niin woipi wälän EB löytää §. 31 jälkeen.

36. Etshitään kartioleikkaaman kuintioala. (Kuv. 168).

Kartioleikkaama $ABDC$ saadaan Kuv. 168. niin, että kartio EAB leikataan aseman suuntaisesti poikki. Kartioleikkaama tekee siis yhtä paljo, kuin koko kartion EAB ja leikatun ECD eroitus.

Saadaksensa kartioleikkaaman kuintioalan, mitataan sen korkeus FG ja pohjäsäde AG ja myös yläpinnan säde CF . Nyt ovat kolmiot AHC , AGE mukaiset, seurana josta $AH : HC = AG : GE$. Mutta AH , HC ja AG ovat pituudensa puolesta tietyt (sillä AH on AG -n ja CF -n eroitus, ja CH on FG -n pituinen). Sentähden saadaan koko kartion EAB korkeus GE werranto-lasfennolla.

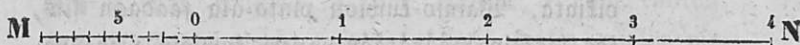
Kerro nyt pohjapinta **AB** $\frac{1}{3}$ -lla **GE**-tä, niin käsität koko kartion kuutioalan. Kerro sitten pinta **CD** $\frac{1}{3}$ -lla **EF**-ää (**EF** on **EG**-n ja **FG**-n eroitus), niin saat poisleikatun kartion kuutioalan. Ota viime tämä kuutioala edellisestä, niin on kartioleikkaaman kuutioala jääpä.

Esim. 1. Mikä on kartioleikkaaman kuutioala, kun korko 6, pohjakeskiö 4 ja yläpinnan keskiö $1\frac{1}{2}$ tuumaa? $36,2844 \dots$ kuut. tuumaa.

Esim. 2. Boipuolikon keskiö on sisäpuolen yläältä 2,4 jalkaa, alaalta 2 jalkaa, ja korkuus 3,76 jalkaa; paljoko voita se wetää, kuin joka k. k. tuuma painaa $1\frac{2}{3}$ luotia? 37 leiviskän, 6 naulan paikoilla.

Esim. 3. Kuinka monta kannua wetää soikko, joka sisäpuolen yläältä on kynnärän pituinen ja 14 t. tuuman levyinen, pohjalta 18 t. tuumaa pitkä ja $10\frac{1}{2}$ t. tuumaa lewiä ja yleensä 20 t. tuumaa korkea? $23,53 \dots$ kannua.

87. §. Jos kymmenpykälällä (§. 7) antaa **AC**-n (jonka oikia pituus onki kymmentuuma) merkitä yhden jalan, niin on joka kymmenes osa **AC**-tä yksi kymmentuuma. Pykälän joka mitta on nyt kymmenes osa niistä, joita ne oikiastaan merkitsevät ja pykälän sanotaan sentähden olevan pienennetty. Annetaanko taas **AC**-n olla tangon, niin on joka kymmenes osa **AC**-tä yksi jalka, ja on niinmuodoin saatuna 100 kertaa pienennetty pykälä.

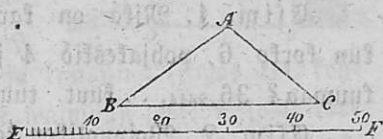
Samate jos tehdään suora viiva **MN** $\frac{3}{4}$ niin

pitkä, kuin oikia kymmenpykäläikkö AB ja jaetaan MN samalla tapaa, kuin AB, niin saadaan pienennetty pykäläikkö, jonka jokainen mitta on $\frac{3}{4}$ oikiata.

88. §. Kuwataan annettu kolmio pienennettynä. (Kuw. 169).

Mitattakoot annetun kolmion sivut oikian pituusmitan jälkeen ja olkoon esim. yksi sivu 20, toinen 30 ja kolmas 18 kynnärää pitkä.

Kuw. 169.

Wiwaa pienennetty pykäläikkö EF ja tee sen jälkeen sivu BC = 30, BA = 20 ja CA = 18 kynnärää. Silloin on kolmio ABC annetun kolmion mukainen, vaikka pienempi.

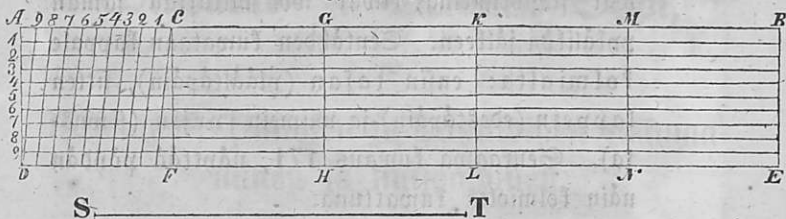
89. §. Kuwataan pienennettynä suoraviivainen säännötöin kuwio, mikä hywänsä.

Ta'a annettu kuwio kolmioihin ja mittaa niiden kaikkien sivut oikian pituusmitan jälkeen. Laadi sitten pienennetty pykäläikkö ja kuwaa sen jälkeen kaikki kolmiot niin, että saawat saman tiloituksen keskenänsä, kuin annetussa kuwiossafi.

90 §. Jos kuwio, esim. niittu eli tarha, on tällä tavoin wainiolla mitattu ja tahdotaan tietää sen pinta-ala, niin älytään kohta, että kuwio paperilla tekee yhtä monta pienennettyä neliköynnärää eli tynnyrin alaa, kuin kuwio wainiolla oikiata. Wainio-kuwion pinta-ala saadaan siis, jos laskein määrätään paperi kuwioin pienennetyt pintamitat.

91. §. Wiivataan kertawa fymmenpykälikkö. (Kuv. 170).

Kuv. 170.

Wiivaa ensin tawallinen, ykskertainen fymmenpykälikkö AB. Wedä pisteistä A, B kohtisuorat wiivat AD, BE, kuin pitkäksi tahdot, kuinhan keskenänsä waan tulewat yhdenpituisiksi. Yhdistä DE, ja ja'a DE samalla tapaa, kuin AB. Ja'a AD ja BE kumpiki 10-teen yhtä suureen osaan, ja yhdistä vastakkaiset jakopisteet. Yhdistä vielä CF, GH, KL, MN ja wedä viimein suorja wiivoja AC:n jakopisteistä wiistoon DF:n jakopisteisiin, niinkuin kuwaus näyttää, niin on kertawa pykälikkö walmis.

Jos nyt tällä pykäliköllä tahtoisi mitata suoran wiivan ST, niin ottaa sen ensin harpin kärillä ja wertailee sitten ykspuolisen pykälikön AB:n kanssa, tawallisesti. Jos silloin toinen kärki sattuu esim. K-hon ja toinen 3-n ja 4-n välille, niin wiedään ensimmäinen kärki pitkin KL-ää jollekulle AB:n suuntaisista poikkiwiivoista, jollen myös toisenki annetaan sattua. Olooon nyt, että harpin kärjet sattuwat nähtävämmiin merkittyihin leikkauspisteisiin 7-nellä poikkiwiivalle, niin on ST 2 fym. tuumaa, 3 fym. wiivaa, 7 fym. rahtua.

92. § Tahdotaanko kuwata täyttiö kaikin puolin pienennettyä — kuwataan esim. pöytä, tehdäk-

senjä senjälkeen samanlaisen — niin ei ole kyllä yhdellä kuvaamisella, sillä viivat, jotka näkyvät supistuneina, eivät voi mitattaa saman pyhälifön jälkeen. Sentähden kuvataan kappale kolmiolta: ensin tasan (yläältäpäin), sitten lappein (edestäpäin) ja viimein syrjin (siivusta). Seuraava kuvaus 171, näyttää pöydän näin kolmiolta kuvattuna.

Saadaksensa tämän kaltaisen kuvauksen selkiäm-
män ja varman, on yleensä suostuttu, antamaan wa-
lon sätenöidä, vaseman puolen yläältäpäin 45° -n kal-
listuksella; jonkatahden kappaleen kaikki oikian ja ala-
puolen särvät merkitään karkeimmilla viivoilla, ja taas
kaikki vaseman eli yläpuolen särvät, jotka ovat päi-
vää vasten, hienommilla. Samate merkitään saumat
ja toisiltansa peitettyt osat piirrukkeilla. Waan jos
yksä osa peitetään kahdelta, niin jääpi se piirtämättä.

Kuv. 171.

